

Söngtextar

phillipmartin.com

KOMDU OG SKOÐAÐU LÍKAMANN

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Ef þú giftist

Ég skal kaupa þér kökusnúð
með kardíommum og sykurlúð,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal gefa þér gull í ták
og góða skó til að dansa á,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal elska þig æ svo heitt
að aldrei við þurfum að kynda neitt,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal syngja þér ljúflingslög
og leika undir á stóra sög,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal fela þig fylgsnum í,
svo finni þig ekkert pólití,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Jónas Árnason

Þegar fólkið fer að búa

Þegar fólkið fer að búa
fer storkurinn að fljúga,
og fyrr en nokkurn varir heyrir smábarnavæl.
Það þarf að skipta' á bleyjum
á þessum litlu greyjum
og þvo þær síðan upp úr þvottadufti og klór.

Lag um mánuðina

Janúar, febrúar,
mars, apríl, maí, júní,
júli, ágúst
september, október,
nóvember og desember!

Buxur, vesti, brók og skó

Buxur, vesti, brók og skó,
bætta sokka nýta,
húfutetur, hálsklút þó,
háleistana hvíta.

Jónas Hallgrímsson

Þegar barnið í föt sín fer

Þegar barnið í föt sín fer
fjarska mörgu þarf að huga á að hér.
Fyrst er reynt að hneppa hnapp,
í hnappagatið loks hann slapp.
Renna lás og reima skó,
reyndar finnst mér komið nóg.
Þetta er gjörvallt í grænum sjó!!

Við skulum:

Hneppa, renna, smella og hnýta,
hneppa, renna, smella og hnýta,
hneppa, renna, smella og hnýta,
hnýta slaufu á skó!!

Stefán Jónsson

Ræningjarnir leita

Hvar er húfan mín? Hvar er hempan mín?
Hvar er falska, gamla, fjögra gata flautan mín?
Hvar er úrið mitt? Hvar er þetta og hitt?
Hvar er bláa skyrtan, trefilinn og beltið mitt?
Ég er viss um að það var hér allt í gær.

Sérðu þvottaskál? Sérðu þráð og nál?
Sérðu hnífinn, sérðu diskinn og mitt drykkjarmál?
Sérðu pottana og seglgarnsspottana?
Sérðu heftið sem ég las um hottintottana?
Ég er viss um að það var hér allt í gær.

Sérðu töskuna? Sérðu flöskuna?
Sérðu eldinn, sérðu reykinn, sérðu öskuna?
Hvar er peysan blá? Hvar er pyngjan smá?
Hvar er flísinn sem ég stakk í mín stórutá?
Ég er viss um að það var hér allt í gær.

Hvar er hárgreiðan? Hvar er eldspýtan?
Hvar er Kasper, hvar er Jesper, hvar er Jónatan?
Þetta er ljótt að sjá, alltaf leita má.
Hvar er kertið sem við erfðum henni ömmu frá?
Ég er viss um að það var hér allt í gær.

Thorbjörn Egner – Kristján frá Djúpalæk

Frost er úti fuglinn minn

Frost er úti fuglinn minn
ég finn hvað þér er kalt.
Nærðu engu' í nefið þitt
því nú er frosið allt.
En ef þú bíður augnablik

ég ætla' að flýta mér
og biðja hana mömmu mína
um mylsnu handa þér.

Nú gaman, gaman er

Nú gaman, gaman er
í góðu veðri að leika sér,
og fönnin hvít og hrein
og hvergi sér á stein.
Ó já, húrra tra la la.
Svo bind ég skíði á fiman fót
og flýg um móa og grjót.
Húrra, húrra, húrra.

Og hér er brekkan há
nú hleypi ég fram af, lítið á
og hríðin rýkur hátt,
ég held það gangi dátt.
Ó já, húrra tra la la.
Á fluginu mitt hjarta hló
ég hentist fram á sjó.
Húrra, húrra, húrra.

Sú brekka þykir brött
og best að ganga yfir hól
en ég tel ekki neitt
þó ennið verði sveitt.
Ó nei, tra la la la.
Ég ösla skaflinn eins og reyk
og uni vel þeim leik.
Húrra, húrra, húrra.

Hreyfa – Frjósa söngurinn

Hreyfa litlar hendur, hreyfa litlar hendur,
hreyfa litlar hendur
og frjósa eins og skot
Hreyfa litla fætur, hreyfa litla fætur,
hreyfa litla fætur
og frjósa eins og skot
(Augu, munna, tungu, okkur sjálf.)

Þorrapræll

Nú er frost á Fróni,
frýs í æðum blóð,
kveður kuldaljóð
Kári í jötunmóð.
Yfir laxalóni
liggur klakapil,
hlær við hríðarbyl
hamragil.

Mararbára blá
brotnar þung og há
unnarsteinum á,
yggld og grett á brá.
Yfir aflatjóni
æðrast skipstjórinn,
harmar hlutinn sinn
hásetinn.

Horfir á heyjaforðann
hryggur búandinn:
„Minnkar stabbinn minn,
magnast harðindin. -
Nú er hann enn á norðan,
næðir kuldaél,

yfir móa og mel
myrkt sem hel.“

Bóndans býli á
björtum þeytir snjá,
hjúin döpur hjá
honum sitja þá.
Hvítleit hringaskorðan
huggar manninn trautt;
Brátt er búið autt,
búið snautt.

Þögull Þorri heyrir
þetta harmakvein
gefur grið ei nein,
glíkur hörðum stein,
engri skepnu eirir,
alla fjær og nær
kuldaklónum slær
og kalt við hlær:

„Bóndi minn,
þitt bú betur stunda þú.
Hugarhrelling sú,
er hart þér þjakar nú,
þá mun hverfa,
en fleiri höpp þér falla í skaut.
Senn er sigruð þraut,
ég svíf á braut.“

Kristján Jónsson

Í rigningu ég syng

(lag: I'm singing in the rain)

Í rigningu ég syng,

Í rigningu ég syng .

Það er stórkostlegt veður,

mér líður svo vel!

Armar fram og armar að.

Tjutti tja, tjutti tja, tjutti tja tja!

Ó, mamma, gef mér rós

Ó, mamma, gef mér rós í hárið á mér,

því tveir litlir strákar eru skotnir í mér.

Annar er blindur og hinn ekkert sér.

Ó, mamma, gef mér rós í hárið á mér.

Þegiðu stelpa, þú færð enga rós,

farðu heldur með henni Gunnu út í fjós.

Þar eru kálfar og þar eru kýr,

þar eru fötur til að mjólka í.

Einn lítill, tveir litlir

Einn lítill, tveir litlir, þrír litlir fingur

Fjórir litlir, fimm litlir, sex litlir fingur

Sjö litlir, átta litlir, níu litlir fingur

Tíu litlir fingur á hendi.

Fingurnir

Þumalfingur, þumalfingur

hvar ert þú?

Hér er ég, hér er ég.

Góðan daginn, daginn, daginn.

Vísifingur, vísifingur
hvar ert þú?
Hér er ég, hér er ég.
Góðan daginn, daginn, daginn.

Langatöng, langatöng
hvar ert þú?
Hér er ég, hér er ég.
Góðan daginn, daginn, daginn.

Baugfingur, baugfingur
hvar ert þú?
Hér er ég, hér er ég.
Góðan daginn, daginn, daginn.

Litlifingur, litlifingur
hvar ert þú?
Hér er ég, hér er ég.
Góðan daginn, daginn, daginn.

Maðurinn, sem úti er

Maðurinn, sem úti er,
undrun vekur mína.
Heilanum úr höfði sér
hann er búinn að tína.

Höfuð, herðar, hné og tær

Höfuð, herðar, hné og tær,
hné og tær.
Höfuð, herðar, hné og tær,
hné og tær.
Augu, eyru, munnur og nef.

Höfuð, herðar, hné og tær,
hné og tær.

Klappa saman lófunum

Klappa saman lófunum,
reka féð úr móunum,
tölta eftir tóunum,
tína egg úr spóunum.

Gamall húsgangur

Tvö skref til hægri

Tvö skref til hægri
og tvö skref til vinstri.
Beygja arma, rétta arma
klappi, klappi, klapp.

Hálfan hægri hring,
hálfan vinstri hring,
hné og magi, nrjóst og enni,
klappi, klappi, klapp.

Karl gekk út um morguntíma

Karl gekk út um morguntíma
taldi alla sauði sína,
einn og tveir og þrír og fjórir, allir voru þeir.
Með höndunum gerum við klapp, klapp, klapp
með fótunum gerum við stapp stapp stapp.
Einn, tveir, þrír, ofur lítið spor,
einmitt á þennan hátt er leikur vor.

Uppi á brú

Uppi' á brú, ég og þú,
allir dansa, allir dansa.

Uppi' á brú, ég og þú,
allir dansa hopp og snú.
Herrann djúpt sig hneigir,
hnén þá daman beygir.
Uppi' á brú, ég og þú
allir dansa, allir dansa.
Uppi' á brú, ég og þú,
allir dansa hopp og snú.

Friðrik Guðni Þórleifsson

Hóký-Póký

Við setjum hægri höndina inn,
við setjum hægri höndina út,
inn, út, inn, út - og hristum hana til.
Við gerum hóký-póký
og snúum okkur í hring.
Þetta er allt og sumt!
Oooó-Hóký-hóký-póký!
Oooó-Hóký-hóký-póký!
Oooó-Hóký-hóký-póký!
Þetta er allt og sumt!

Ef þú ert súr

Ef þú ert súr, vertu þá sætur.
Sjáðu í speglinum hvernig þú lætur.
Ekkert er varið í sút eða seyru.
Teygðu' á þér munnvikin út undir eyru.

Galdurinn er að geta brosað,
geta' í hláturböndin tosað,
geta hoppað, hlegið, sungið endalaust.

Ef þú ert fýldur, þá líkistu apa,
eða krókódíl sem er of fúll til að gapa.

Ekkert er varið í sút eða seyru.
Teygðu' á þér munnvikin út undir eyru.

Galdurinn er að geta...

Ef þú ert illur, þá líkistu nauti
eða eldgömlum potti með viðbrenndum grauti.
Ekkert er varið í sút eða seyru.
Teygðu' á þér munnvikin út undir eyru.

Galdurinn er að geta...

Ólafur Haukur Símonarson

Tilfinningablús

Ég finn það ofan í maga - ooohó!
Ég finn það fram í hendur - ooohó!
Ég finn það niður í fætur - ooohó!
Ég finn það upp í höfuð - ooohó!
:,:Ég finn það hér og hér og hér og hér og hér og hér og hér hvað ég
er glöð! Hér inni í mér!,:
(reið, leið, svöng, þreytt o.s.frv.)

Furðuverk

Ég á augu, ég á eyru,
ég á lítið skrýtið nef.
Ég á augnabrunir, augnalok
sem lokast þegar ég sef.
Ég á kinnar og varir rauðar,
og á höfi hef ég hár,
eina tungu og tvö lungu
og heila sem er klár.

Ég á tennur og blóð sem rennur
og hjarta sem að slær,
tvær hendur og tvo fætur,
tíu fingur og tíu tær.
Ég get gengið ég get hlaupið
kann að tala mannamál.
Ég á bakhlið ég á framhlið
en innst inni hef ég sál.

Því ég er furðuverk,
algert furðuverk,
sem að Guð bjó til.
Ég er furðuverk,
algert furðuverk,
lítið samt ég skil.

Í heilanum spurningunum
ég velti fyrir mér
og stundum koma svörin
svona eins og af sjálfu sér.
En sumt er margt svo skrýtið
sem ég ekki skil,
en það gerir ósköp lítið
því mér finnst gaman að vera til.

Því ég er furðuverk.....

Jóhann G. Jóhannsson

Allur matur

Allur matur á að fara
upp í munn og ofan í maga
Heyrið þið það

Heyrið þið það
Svo ekki gauli garnirnar.

Legg í lófa

Legg í lófa karls, karls
Legg í lófa karls, karls
karl skal ekki sjá.
Kæra mamma kökubita
kýs ég mér að fá.

Lagið um það sem er bannað

Það má ekki pissa bak við hurð
og ekki henda grjóti on'í skurð.
ekki fara' í bæinn og kaupa popp og tyggjó,
ekki nota skrúfjárn fyrir sleikjó.

Það má ekki vaða út í sjó
og ekki fylla húfuna af snjó,
ekki tína blómin sem eru úti' í beði,
ekki segja ráddi heldur réði.

Þetta fullorðna fólk er svo skrýtið,
það er alltaf að skamma mann.
Þó maður geri ekki neitt,
það er alltaf að skamma mann.

Það má ekki skoða lítinn kall
og ekki gefa ketti drillumall,
ekki skjóta pabba með byssunni frá ömmu,
ekki tína orma handa mömmu.

Það má ekki hjóla inni' í búð

og ekki gefa litla bróður snúð,
ekki fara að hlæja þó einhver sé að detta,
ekki gera hitt og ekki þetta.

Þetta fullorðna fólk er svo skrytið,
það er alltaf að skamma mann.
Þó maður geri ekki neitt,
það er alltaf að skamma mann.

Sveinbjörn I. Baldvinsson

Vísur Vatnsenda-Rósu

Augun mín og augun þín,
ó, þá fögru steina.
Mitt er þitt og þitt er mitt,
þú veist hvað ég meina.

Langt er síðan sá ég hann,
sannlega fríður var hann,
allt sem prýða má einn mann,
mest af lýðum bar hann.

Þig ég trega manna mest,
mædd af tára flóði.
Ó, að við hefðum aldrei sést
elsku vinurinn góði.

Vatnsenda-Rósa

Grænmetisvísur

Þeir sem bara borða kjöt
og bjúgu alla daga
þeir feitir verða' og flón af því

og fá svo illt í maga.
En gott er að borða gulrótina,
grófa brauðið, steinseljuna,
krækiber og kartöflur
og kálblöð og hrámeti.
Þá fá allir nettan maga,
menn þá verða alla daga
eins og lömbin ung í haga
laus við slen og leti.

Sá er fá vill fisk og kjöt
hann frændur sína étur
og maginn sýkist molnar tönn
og melt hann ekki getur.
En gott er að borða gulrótina,
grófa brauðið, steinseljuna,
krækiber og kartöflur
og kálblöð og tómata.
Hann verður sæll og viðmótsljúfur,
vinamargur, heilladrjúgur
og fær heilar, hvítar tennur.
Heilsu má ei glata.

Kristján frá Djúpalæk þýddi

Tönnin mín

Tönnin mín, tönnin mín
tönnin mín er sæt og fín
burstuð hún alltaf er
bæði þar og hér.
Borða góðan hollan mat
á tönnina kemur ekki gat
tönnin mín, tönnin mín
alltaf hvít og fín.

Tönnin er með gati
hér grátandi hún líka er
burstuð hún ekki var
hvorki hér né þar.
Kárius á henni sat
og hjó í hana stærðar gat
tönnin er með gati
hér grátandi hún er.

Dvel ég í draumahöll

Dvel ég í draumahöll
og dagana lofa.
Litlar mýs um löndin öll
liggja nú og sofa.
Sígur ró á djúp og dal,
dýr til hvílu ganga.
Einnig sofna skolli skal
með skottið undir vanga.

Thorbjörn Egner - Kristján frá Djúpalæk

Óli lokbrá

Blunda þú nú barnið mitt,
bráðum kemur nótt.
Óli lokbrá læðist inn,
létt og ofur hljótt.

Hann mun sögur segja þér
sólskinslöndum frá,
þar sem gróa gullin blóm,
græn og rauð og blá.

En yfir þér englar vaka,
þeir elska sinn litla vin,
og gullvængjum blítt þeir blaka
við blikandi stjörnuskin.

Óli lokbrá leiðir þig
létt um draumsins svið,
heillar yfir barnsins brá
blíðan næturfrið.

Jakob Hafstein

Sofðu unga ástin mín

Sofðu unga ástin mín.
Úti regnið grætur.
Mamma geymir gullin þín,
gamla leggi og völuskrín.
Við skulum ekki vaka um dimmar nætur.

Það er margt sem myrkrið veit
minn er hugur þungur.
Oft ég svarta sandinn leit,
svíða grænan engireit.
Í jöklinum hljóða dauðadjúpar sprungur.

Sofðu lengi, sofðu rótt,
seint mun best að vakna.
Mæðan kenna mun þér fljótt,
meðan hallar degi skjótt
að mennirnir elska, missa, gráta og sakna.

Jóhann Sigurjónsson

Vakna Dísu

Vakna Dísu, vakna nú,

veltu þér úr fleti.
Vakna segi' ég vakna þú,
vond er þessi leti.
Björt í suðri sólin skín,
sveifla piltar ljáum.
Hátt og ótt í eggjum hvín
er þeir granda stráum.
Tjú, tjú, tjú.....

Dísa þetta draumaslór
dámar mér nú ekki,
ljáin orðin allt of stór,
ætti' að nást í flekki.
Þegar slíkur þurrkur er
þyrfti fólk að vaka.
Fram úr stelpa, flýttu þér,
farðu strax að raka.
Raka, raka, raka.....

Dísa var að dansa' í nótt,
Dísa þarf að lúra,
Dísu er svo dúrarótt,
Dísa vill því kúra.
Átök mörg og orðin reið,
ekkert henni bifar.
Sólin gengur sína leið,
sífellt klukkan tifar.
Tikk, tikk, tikk.....

Friðrik A. Friðriksson

Hann Tumi fer á fætur

Hann Tumi fer á fætur
við fyrsta hanagal
að sitja yfir ánum
lengst inni í Fagradal.

Hann lætur hugann líða
svo langt um dali' og fjöll
því kóngur vill hann verða
í voða stórri höll.

Og Snati hans er hirðfífl
og hrútur ráðgjafinn
og smalahóll er höllin. –
En hvar er drottningin?

Freysteinn Gunnarsson

Söngtextar

KOMDU OG SKOÐAÐU UMHVERFIÐ

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Í skólanum

Í skólanum, í skólanum
er skemmtilegt að vera.
Við lærum þar að lesa strax
og leirinn hnoðum eins og vax.
Í skólanum, í skólanum
er skemmtilegt að vera.

Það er leikur að læra

Það er leikur að læra
leikur sá er mér kær,
að vita meira og meira,
meira' í dag en í gær.

Bjallan hringir, við höldum
heim úr skólanum glöð,
prúð og frjálst í fasi.
Fram nú allir í röð.

Guðjón Guðjónsson

Inn og út um gluggann

Inn og út um gluggann
Inn og út um gluggann
Inn og út um gluggann
og alltaf sömu leið.

Nem ég staðar bak við hana/hann
Nem ég staðar bak við
Nem ég staðar bak við
svo fer hún/hann sína leið.

Litirnir

Grænt, grænt, grænt
er grasið úti í haga.

Grænt, grænt, grænt
er gamla pilsíð mitt.

Allt sem er grænt, grænt finnst mér vera fallegt
fyrir vin minn, litla Jón á Grund

Gul, gul, gul
er góða appelsínan.

Gul, gul, gul
er gamla húfan mín.

Allt sem er gult, gult
finnst mér vera fallegt
fyrir vin minn, litla Kínverjann.

Rauð, rauð, rauð
er rósin hennar mömmu. Rauð, rauð, rauð
er rjóða kinnin mín.

Allt sem er rautt, rautt finnst mér vera fallegt
fyrir vin minn, litla indíanann.

Svart, svart, svart
er sjalið hennar frænku.

Svart, svart, svart
er litla lambið mitt.

Allt sem er svart, svart
finnst mér vera fallegt
fyrir vin minn, litla svertingjann.

Blátt, blátt, blátt
er hafið bláa hafið.

Blár, blár, blár
er blái himininn.

Allt sem er blátt, blátt
finnst mér vera fallett
fyrir vin minn, litla sjómanninn.

Litirnir

Ég heiti Óli rauði og allir þekkja mig
því allir jólasveinar nota rautt í föt á sig.
Rauð eru eplin góðu og reyniberin smá
og rauður er hann kjóllinn sem hún Gunna á að fá.

(viðlag)

Já, við litum og litum, við litum stórt og smátt.
Við litum grænt og brúnt og rautt og gult og fagurblátt.
Já, við litum og við litum allt sem litir geta prýtt,
og líki okkur það ekki við byrjum upp á nýtt.

Ég heiti Stjáni blái og blátt ég lita flest.
berjaklasa, fjóluvönd og ævintýrahest.
Blá eru líka vötnin og blár er fjörðurinn,
og bláa lítinn notar þú á sjálfan himininn.
Já við litum og við.....

Ég heiti Gústi græni og á greniskóga og hey
þú getur notað litinn minn, á vetrum sést ég ei.
En þegar vorið kemur, þá kem ég fljótt í ljós
og klæði grænu engin, tún og blöð á hverri rós.
Já við litum og við.....

Ég heiti Geiri guli og er gulur eins og sól.
Gulur eins og fífill eða kertaljós um jól.
Og blandaður með rauðu er ég eins og kvölddroðinn.
Með ósköp litlu bláu eins grænn og skógurinn.
Já við litum og við.....

Kalli litli könguló

Kalli litli könguló klifraði upp á vegg
svo kom rigning og Kalli litli féll.

Upp kom sólin og þerraði hans kropp,
þá gat Kalli litli könguló kifrað upp á topp.

Hver er sá veggur víður og hár

Hver er sá veggur víður og hár,
vænum settur röndum
gulur, rauður, grænn og blár
gerður af meistara höndum.

Með vindinum þjóta skúraský

Með vindinum þjóta skúraský,
drýpur dropp, dropp, dropp,
drýpur dropp, dropp, dropp,
og droparnir hníga og detta' á ný,
drýpur dropp, dropp, dropp,
drýpur dropp, dropp, dropp.

Nú smáblómin vakna' eftir vetrarblund,
drýpur dropp, dropp, dropp,
drýpur dropp, dropp, dropp,
þau augun sín opna er grænkar grund,
drýpur dropp, dropp, dropp,
drýpur dropp, dropp, dropp.

Margrét Jónsdóttir

Skýin

Við skýin felum ekki sólina af illgirni.

Við skýin erum bara að kíkja á leiki mannanna.

Við skýin sjáum ykkur hlaupa, úúúúps, í rokinu klædd gulum, rauðum, grænum,

bláum regnkápum.

Eins og regnbogi meistarans,

regnbogi meistarans.

Við skýin erum bara grá, bara grá.

Á morgun kemur sólin,

hvar verðum við skýin þá?

Hvar þá, hvar þá, hvar þá,

hvar þá, hvar þá, hvar þá,

hvar verðum við skýin þá?

Spilverk þjóðanna

Vorvindar glaðir

Vorvindar glaðir glettnir og hraðir
geysast um löndin, rétt eins og börn.

Lækirnir skoppa, hjala og hoppa,

hvíld er þeim nóg í sæ eða tjörn.

Hjartað mitt litla hlustaðu á

hóar nú smalinn brúninni frá.

Fossbúinn kveður, kætir og gleður.

Frjálst er í fjalladal.

Þýð: Helgi Valtýsson

Ég bið að heilsa

Nú andar suðrið sæla vindum þýðum.

Á sjónum allar bárur smáar rísa

og flykkjast heim að fögru landi Ísa,

að fósturjarðar minnar strönd og hlíðum.
Ó, heilsíð öllum heima rómi blíðum
um hæð og sund í Drottins ást og friði.
Kyssið þið, bárur, bát á fiskimiði.
Blásið þið, vindar, hlýtt á kinnum fríðum.

Vorboðinn ljúfi, fuglinn trúr sem fer,
með fjaðrabliki háa vegaleysu
í sumardal að kveða kvæðin þín,
Heilsaðu einkum, ef að fyrir ber
engil með húfu og rauðan skúf, í peysu.
Þröstur minn góður, það er stúlkan mín.

Jónas Hallgrímsson

Nú er úti norðanvindur

Nú er úti norðanvindur,
nú er hvítur Esjutindur.
Ef ég ætti úti kindur
þá mundi ég láta þær allar inn,
elsku besti vinur minn.

Úmbarassa, úmbarassa,
úmbarassa-sa.
Úmbarassa, úmbarassa,
úmbarassa-sa.

Upp er runninn öskudagur,
ákaflega skír og fagur.
Einn með poka ekki ragur
úti vappar heims um ból.
Góðan daginn, gleðileg jól

Elsku besti stálagrér,
heyrirðu hvað ég segi þér:
„Þú hefur étið úldið smér,
og dálítið af snæri,
elsku vinurinn kæri“.

Þarna sé ég fé á beit,
ei er því að leyna.
Nú er ég kominn upp í sveit
á rútunni hans Steina.
Skilurðu hvað ég meina?

Höfði stingur undir væng,
hleypur nú á snærið.
Hún Gunna liggur undir sæng,
öll nema annað lærið.
Nú er tækifærið.

Ólafur Kristjánsson frá Mýrarhúsum

Frost er úti fuglinn minn

Frost er úti fuglinn minn
ég finn hvað þér er kalt.
Nærðu engu' í nafið þitt
því nú er frosið allt.
En ef þú bíður augnablik
ég ætla' að flýta mér
og biðja hana mömmu mína
um mylsnu handa þér.

Þorrapræll

Nú er frost á Fróni,
frýs í æðum blóð,
kveður kuldaljóð
Kári í jötunmóð.
Yfir laxalóni l
iggur klakapil,
hlær við hríðarbyl
hamragil.

Mararbára blá
brotnar þung og há
unnarsteinum á,
yggld og grett á brá.
Yfir aflatjóni
æðrast skipstjórinn,
harmar hlutinn sinn
hásetinn.

Horfir á heyjaforðann
hryggur búandinn:
„Minnkar stabbinn minn,
magnast harðindin.
- Nú er hann enn á norðan,
næðir kuldaél,
yfir móa og mel
myrkt sem hel.“

Bóndans býli á
björtum þeytir snjá,
hjúin döpur hjá
honum sitja þá.
Hvítleit hringaskorðan
huggar manninn trautt;
Brátt er búrið autt,

búið snautt.

Þögull Þorri heyrir
þetta harmakvein
gefur grið ei nein,
glíkur hörðum stein,
engri skepnu eirir,
alla fjær og nær
kuldaklónum slær
og kalt við hlær:

„Bóndi minn, þitt bú
betur stunda þú.
Hugarhrelling sú,
er hart þér þjakar nú,
þá mun hverfa, en fleiri
höpp þér falla í skaut.
Senn er sigruð þraut,
ég svíf á braut.“

Kristján Jónsson

Við göngum mót hækkandi sól

Við göngum mót hækkandi sól, sól, sól
og sjáum hana þíða allt er kól, kól, kól,
svo vætlurnar streyma og vetrinum gleyma
því vorið er komið með sól, sól, sól.

Ó, heill sé þér bráðláta vor, vor, vor.
Velkomið að greikka okkar spor, spor, spor,
því ærsl þín og læti og ólgandi kæti
er æskunnar paradís, vor, vor, vor.

Og hjörtu' okkar tíðara slá, slá, slá.

Við slöngvum deyfð og leti okkur frá, frá, frá
og leggjum til, iðin, í leysingjakliðinn
það litla sem hvert okkar má, má, má.

Aðalsteinn Sigmundsson

Ó, blessuð vertu sumarsól

Ó, blessuð vertu sumarsól,
er sveipar gulli dal og hól
og gyllir fjöllin himinhá
og heiðavötnin blá.

Nú fossar, lækir, unnir, ár
sér una við þitt gyllta hár.
Nú fellur heitur haddur þinn
á hvíta jökulkinn.

Þú klæðir allt í gull og glans,
þú glæðir allar vonir manns,
og hvar sem tárin hvika' á kinn
þau kyssir geislinn þinn.
Þú fyllir dalinn fuglasöng,
nú finnast ekki dægri löng,
og heim í sveitir sendirðu' æ
úr suðri hlýjan blæ.

Þú fróvgar, gleður, fæðir allt
um fjöll og dali' og klæðir allt,
og gangirðu' undir gerist kalt,
þá grætur þig líka allt.
Ó, blessuð vertu sumarsól,
er sveipar gulli dal og hól
og gyllir fjöllin himinhá
og heiðavötnin blá.

Páll Ólafsson

Sól, sól skín á mig

Sól, sól skín á mig,
ský, ský burt með þig.
Gott er í sólinni að gleðja sig,
sól, sól skín á mig.

Sólin er risin, sumar í blænum,
sveitirnar klæðast nú feldinum grænum.
Ómar allt lífið af ylríkum söng,
unaðsbjörtu dægrin löng.

Signir sól

Signir sól sérhvern hól.
Sveitin klæðist geislakjól.
Blómin blíð, björt og fríð,
blika fjalls í hlíð.
Nú er fagurt flest í dag.
Fuglar syngja gleðibrag.
Sumarljóð, sæl og rjóð,
syngja börnin góð.

Gunnar M. Magnúss

Ég á lítinn skrýttinn skugga

Ég á lítinn skrýttinn skugga,
skömmin er svo líkur mér,
hleypur með mér úti' og inni,
alla króka sem ég fer.
Allan daginn lappaléttur
leikur hann sér kringum mig.
Eins og ég hann er á kvöldin,
uppgefinn og hvílir sig.

Það er skrýtið, ha ha ha ha,
hvað hann getur stækkað skjótt,
ekkert svipað öðrum börnum,
enginn krakki vex svo fljótt.
Stundum eins og hugur hraður
hann í tröll sér getur breytt.
Stundum dregst hann saman, saman
svo hann verður ekki neitt.

Sig. Júl. Jóhannesson

Óskasteinar

Fann ég á fjalli fallega steina.
Faldi þá alla, vildi þeim leyna.
Huldi þar í hellisskúta heillasteina,
alla mína unaðslegu óskasteina.

Langt er nú síðan leit ég þá steina.
Lengur ei man ég óskina neina
er þeir skyldu uppfylla um ævidaga.
Ekki frá því skýrir þessi litla saga.

Gersemar mínar græt ég ei lengur,
geti þær fundið telpa' eða drengur,
silfurskæra kristalla með grænu' og gráu,
gullna roðasteina rennda fjólubláu.

Hildigunnur Halldórsdóttir

Kall sat undir kletti

Kall sat undir kletti
og kordur sínar sló.
Hann hafði skegg svo skrýtið
og skögultönn, og hló.

Hann hafði skegg svo skrýtilegt
og skögultönn, og hló.

Huldan upp í hamri
heyrði ljúfan klið,
hún læddist út úr hamri
og lagði eyrun við.
Hún læddist út úr hamrinum
og lagði eyrun við.

Síðan hefur hvorugt
hér um slóðir sést.
Sá gamli var víst ekki
eins gamall og hann lést.
Sá gamli var víst ekki nærri því
eins gamall og hann lést.

Halldóra B. Björnsson

Út um mó

Út um mó, inn í skóg,
upp í hlíð í grænni tó.
Þar sem litlu berin lyngi vaxa á,
tína, tína, tína má.

Tína þá berjablá
börn í lautu til og frá.
Þar sem litlu berin lyngi vaxa á, t
ína, tína, tína má.

Litlu börnin leika sér

Litlu börnin leika sér,
liggja mónum í,
þau liggja þar í skorningum
og hlæja, hí, hí, hí,
þau úða berjum upp í sig
og alltaf tína meir,
þau elska berin bláu
og brauðið með.

Í berjamó er gaman,
börnin leika saman,
börnin tína í bolla
og brosa við.
Sólin litar hólinn,
heiðbláan kjólinn,
um jörðu hrærast
því ljúft er geð.

Þjóðvísa

Lóan er komin

Lóan er komin að kveða burt snjóinn,
að kveða burt leiðindi, það getur hún.
Hún hefur sagt mér að senn komi spóinn,
sólskin í dali og blómstur í tún.
Hún hefur sagt mér til syndanna minna,
ég sofi of mikið og vinni ekki hót.
Hún hefur sagt mér að vaka og vinna,
vonglaður taka nú sumrinu mót.

Páll Ólafsson

Sá ég spóa

Sá ég spóa
suðu'r í flóa,
syngur lóa
út í móa.
Bí, bí, bí, bí.
Vorið er komið
víst á ný.

Vertu til

Vertu til er vorið kallar á þig,
vertu til að leggja hönd á plóg.
Komdu út því að sólskinið vill sjá þig
sveifla haka, rækta nýjan skóg.

Tryggvi Þorsteinsson

Litlir kassar

Litlir kassar á lækjarbakka,
litlir kassar úr dinga linga ling.
Litlir kassar, litlir kassar,
litlir kassar allir eins.
Einn er rauður, annar gulur,
þriðji fjólublár og fjórði röndóttur.
Allir búnir til úr dinga linga
enda eru þeir allir eins.

Og í húsunum eiga heima
ungir námsmenn sem ganga í háskóla
sem lætur þá inn í litla kassa,
litla kassa alla eins.

Þeir gerast lækna og lögfræðingar
og Landsbankastjórnendur.
Og í þeim öllum er dinga linga,
enda eru þeir allir eins.

Þeir stunda sólböð og sundlaugarnar.
Og sjússa í Naustinu
og eignast allir börn og buru,
og börnin eru skírð og fermd.
Og börnin eru send í sveitina
og síðan beint í Háskólann
sem lætur þau inn í litla kassa,
og út úr þeim koma allir eins.

Og ungu mennirnir allir fara
út í „bissnes“ og stofna heimili.
Og svo er fjölskyldan sett í kassa
„svotla“ kassa alla eins.
Einn er rauður, annar gulur,
þriðji fjólublár, fjórði röndóttur.
Allir búnir til úr dinga linga
enda eru þeir allir eins.

Litlir kassar á lækjarbakka,
litlir kassar úr dinga linga ling.
Litlir kassar, litlir kassar, l
itlir kassar allir eins.
Litlir kassar á lækjarbakka
að lokum tæmast og fólk sem í þeim bjó
er að sjálfsögðu sett í kassa
svarta kassa, alla eins.

Þórarinn Guðnason

Heim í heiðardalinn

Hér stóð bær með burstir fjórar,
hér stóð bær á lágum hól.
Hér stóð bær sem bernsku minning
vegur bjarma af morgunsól.
Hér stóð bær með blóm á þekju
hér stóð bær með veðruð þil
Hér stóð bær og veggjabrotin
ennþá ber við lækjargil.

Ég er kominn heim í heiðardalinn,
ég er kominn heim með slitna skó,
kominn heim til að heilsa mömmu,
kominn heim í leit að ró,
kominn heim til að hlusta á lækinn
sem hjalar við mosató.
Ég er kominn heim í heiðardalinn
ég er kominn heim með slitna skó.

Hér stóð bær sem hríðin barði,
hér stóð bær sem veitti skjól.
Hér stóð bær sem pabbi byggði
undir brekku á lágum hól.
Hér stóð bær sem blíðust móðir
vígði bæn og kærleiksyl.
Hér stóð bær og veggjarbrotin
ennþá ber við lækjargil.

Ég er kominn heim í heiðardalinn,
ég er kominn heim með slitna skó,
kominn heim til að heilsa mömmu,
kominn heim í leit að ró,
kominn heim til að hlusta á lækinn
sem hjalar við mosató.
Ég er kominn heim í heiðardalinn

ég er kominn heim með slitna skó.

Loftur Guðmundsson

Stóra klukkan

Stóra klukkan segir
tikk, takk, tikk, takk.

Litla klukkan segir
tikka, takka, tikka, takka.

Litla vasaúrið segir
tikka, takka, tikka, takka, tikka, takka, tikk.

Söngtextar

KOMDU OG SKOÐAÐU FJÖLLIN

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Upp á fjall

Upp, upp, upp á fjall,
upp á fjallsins brún.
Niður, niður, niður, niður
alveg niður' á tún.

Það búa litlir dvergar

Það búa litlir dvergar
í björtum dal,
á bak við fjöllin háu
í skógarsal.
Byggðu hlýja bæinn sinn,
brosir þangað sólin inn.
Fellin enduróma allt þeirra tal.

Þýð. Þórður Kristleifsson

Göngum, göngum

Göngum, göngum,
göngum upp í gilið
gljúfrabúann til að sjá.
Þar á klettasyllu svarti krummi
sínum börnum liggur hjá.

Þórður Kristleifsson

Í fjalladal

Í fjalladal, í fjalladal
er fagurt oft á vorin
er grænkar hlíð og gróa blóm
og glymur loft af svanahljómi.
Í fjallasal, í fjallasal

er fagurt oft á vorin.

Í fjalladal, í fjalladal
er fagurt oft á haustin
er hrímgað tindrar lauf og lyng
og ljómar tunglskin allt í kring.
Í fjallasal, í fjallasal
er fagurt oft á haustin.

Guðmundur Guðmundsson

Frjálst er í fjallasal

Frjálst er í fjallasal,
fagurt í skógardal,
heilnæmt er heiðloftið tæra.
Hátt yfir hamrakór
himininn blár og stór
lyftist með ljóshvolfið skæra.

Hér uppi' í hamraþröng
hefjum vér morgunsöng
glatt fyrir góðvætta hörgum:
Viður vor vökuljóð
vakna þú, sofin þjóð!
Björt ljómar sól yfir björgum.

Er sem oss ómi mót
Íslands frá hjartarót
bergmálsins blíðróma strengir.
Söngbylgjan hlíð úr hlíð
hljómandi, sigurblið
les sig og endalaust lengir.

Höfundur: Steingrímur Thorsteinsson

Hlíðin mín fríða

Hlíðin mín fríða
hjalla meður græna,
blágresið blíða,
berjalautu væna,
á þér ástaraugu
ungu réð ég festa,
blómmóðir besta.
Sá ég sól roða
síð um þína hjalla
og birtu boða
brúnum snemma fjalla.
Skuggi skaust úr lautu
skreið und gráa steina,
leitandi leyna.

Jón Thoroddssen

Með sól í hjarta

Með sól í hjarta og söng á vörum ,
við setjumst niður í grænni laut.
Í lágu kjarri við kveikjum eldinn,
kakó hitum og eldum graut.
Enn logar sólin á Súlnatindi,
og senn fer nóttin um dalsins kinn
og skuggar lengjast og skátinn þreytist,
hann skríður sæll í pokann sinn.

Og skáta dreymir í væðarvoðum
um varðeld, kakó og nýjan dag.
Af háum hrotum þá titra tjöldin,
í takti, einmitt við þetta lag.

Ragnar Jóhannesson

Á Sprengisandi

Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn,
rennur sól á bak við Arnarfell.

Hér á reiki' er margur óhreinn andinn
úr því fer að skyggja á jökulsvell.
:,:Drottinn leiði drösulinn minn,
drjúgur verður síðasti áfanginn.:,:

Þei þei, þei þei. Þaut í holti tófa,
þurran vill hún blóði væta góm,
eða líka einhver var að húa
undarlega digrum karlaróm.
:,:Útilegumenn í Ódáðahraun
eru kannski' að smala fé á laun.:,:

Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn,
rökkrið er að síga' á Herðubreið.
Álfadrotting er að beisla gandinn,
ekki' er gott að verða' á hennar leið.
:,:Vænsta klárinn vildi' ég gefa til
að vera kominn ofan í Kiðagil.:,

Grímur Thomsen

Fjallið Skjaldbreiður

Fanna skautar faldi háum
fjallið allra hæða val,
hrauna veitir bárum bláum
breiðan fram um heiðardal.
Löngu hefur Logi reiður
lokið steypu þessa við.
Ógnaskjöldur bungubreiður
ber með sóma réttnefnið.

Ríð ég háan Skjaldbreið skoða,
skín á tinda morgunsól,
glöðum fágur röðulroða
reiðarslóðir, dal og hól.
Beint er í norður fjallið fríða,
fákur eykur hófaskell,
sér á leiti Lambahlíða
og litlu sunnar Hlöðufell.

Jónas Hallgrímsson

Þórsmerkurljóð

Enþá geymist það mér í minni, María, María,
hvernig við fundumst í fyrsta sinni, María, María.
Upphaf þess fundar var í þeim dúr,
að ætluðum bæði í Merkurtúr.
María, María, María, María, María, María.

Margt skeður stundum í Merkurferðum, María, María,
mest þó ef Bakkus er með í gerðum, María, María.
Brátt sátu flestir kinn við kinn
og kominn var galsi í mannskapinn.
María, María, María, María, María, María.

Því er nú eitt sinn þannig varið, María, María,
að árátta kvensamra er kvennafarið, María, María.
Einhvern veginn svo æxlaðist,
að ég fékk þig í bílnum kysst.
María, María, María, María, María, María.

Ofarlega mér er í sinni, María, María,
að það var fagurt í Þórsmörkinni, María, María.
Birkið ilmaði, allt var hljótt,

yfir oss hvelfdist stjörnunótt.

María, María, María, María, María, María.

Ei við eina fjöl er ég felldur, María, María,
og þú ert víst enginn engill heldur, María, María.

Okkur mun sambúðin endast vel,
úr því að hæfir kjafti skel.

María, María, María, María, María, María.

Troddu þér nú inn í tjaldið hjá mér,

María, María,

Síðan ætla ég að sofa hjá þér, María, María.

Svo örkuðum við saman vorn æviveg er ekki tilveran dásamleg? María,
María, María, María, María, María.

Sigurður Þórarinnsson

Íslands minni

Þið þekkið fold með blíðri brá

og bláum tindum fjalla

og svanahljómi, silungsa

og sælu blómi valla

og bröttum fossi, björtum sjá

og breiðum jökulskalla.

Drjúpi' hana blessun Drottins á

um daga heimsins alla.

Jónas Hallgrímsson

Úr Grýlukvæði Stefáns í Vallanesi

Eg þekki Grýlu og eg hef hana séð,
:,hún er sig svo ófríð og illileg:,með.

Hún er sig svo ófríð að höfuðin ber hún þrjú,
:,þó er ekkert minna en á miðaldra:,kú.

Þó er ekkert minna, og það segja menn,
:að hún hafi augnaráðin í hverju:,þrenn.

Að hún hafi augnaráðin eldsglóðum lík,
:,kinnabeinin kolgrá og kjaptinn eins og:,tík.

Sofðu unga ástin mín

Sofðu unga ástin mín.

Úti regnið grætur.

Mamma geymir gullin þín,
gamla leggi og völuskrín.

Við skulum ekki vaka um dimmar nætur.

Það er margt sem myrkrið veit
minn er hugur þungur.

Oft ég svarta sandinn leit,
svíða grænan engireit.

Í jöklinum hljóða dauðadjúpar sprungur.

Sofðu lengi, sofðu rótt,
seint mun best að vakna.

Mæðan kenna mun þér fljótt,
meðan hallar degi skjótt
að mennirnir elska, missa, gráta og sakna.

Jóhann Sigurjónsson

Það gefur á bátinn

Það gefur á bátinn við Grænland
og gustar við sigluna kalt.
En togarasjómanni tamast það er
að tala sem minnst um það allt.
En fugli sem flýgur í austur
er fylgt yfir hafið með þrá
og vestfirskur jökull sem heilsar við Horn
í hylling, með sólroðna brá,
segir velkominn heim, sértu velkominn heim.
Þau verma hin þögulu orð.
Sértu velkominn heim yfir hafið og heim.
Þá er hlegið við störfín um borð.

En geigþungt er brimið við Grænland
og gista það kýs ekki neinn.
Hvern varðar um draum þess og vonir og þrár
sem vakir þar hljóður og einn.
En handan við kólguna kalda
býr kona sem fagnar í nótt
og raular við bláeygan, sofandi son
og systur hans, þegjandi hljótt.
Sértu velkominn heim, sértu velkomin heim.
Að vestan er siglt gegnum ís.
Sértu velkominn heim yfir hafið og heim.
Og Hornbjarg úr djúpinu rís.

Kristján frá Djúpalæk

Lysthúskvæði

Undir bláum sólarsali
Sauðlauks upp í lygnum dali,
fólkið hafði af hanagali

hversdagsskemmtun bænum á,
fagurt galaði fuglinn sá,
fagurt galaði fuglinn sá.

Og af fleiri fugla hjali
frygð um sumar stundir
Listamaðurinn lengi þar við undi.
Gullinn runnur húsið huldi,
hér með sína gesti duldi,
af blakti laufa blíður kuldi
blossa sunnu mýkti þá,
fagurt galaði fuglinn sá,
fagurt galaði fuglinn sá.
Blærinn kvæði bassa þuldi,
blaða milli drundi.
Listamaðurinn lengi þar við undi.

Hunangsblóm úr öllum áttum,
ilmi sætum lífga máttu,
söngpípan í grasa gáttum
gjörði tíða enda kljá,
fagurt galaði fuglinn sá
fagurt galaði fuglinn sá.
Skjótt var liðið langt af háttum,
lagst var allt í blundi.
Listamaðurinn lengi þar við undi.

Eggert Ólafsson

Vorkvöld í Reykjavík

Svífur yfir Esjunni sólroðið ský,
sindra vesturgluggar, sem brenni í húsunum.
Viðmjúk strýkur vangana vorgolan hlý,
vaknar ástarpráin í brjóstum á ný.

Kysst á miðju stræti er kona ung og heit,
keyra rúntinn piltar, sem eru í stelpuleit,
Akrafjall og Skarðsheiði eins og fjólubláir draumar.
Ekkert er fegurra en vorkvöld í Reykjavík.

Tjörninn liggur kyrrsæl í kvöldsólarglóð,
kriurnar þótt nöldri og bjástri í hólmanum.
Hjúfra sig á bekkjunum halir og fljóð,
hlustar skáldið Jónas á þrastanna ljóð.
Dulin bjarkarlimi á dúnsins mjúku sæng
dottar andamóðir með höfuð undir væng.
Akrafjall og Skarðsheiði eins og fjólubláir draumar.
Ekkert er fegurra en vorkvöld í Reykjavík.

Hljótt er kringum Ingólf og tæmt þar hvert tár
tryggir hvíla rónar hjá galtómum bökkunum.
Svefninn er þeim hóglega siginn á brár,
sunnanblær fer mildur um vanga og hár.
Ilmur er úr grasi og angan moldu frá,
aftansólin purpura roðar vestursjá.
Akrafjall og Skarðsheiði eins og fjólubláir draumar.
Ekkert er fegurra en vorkvöld í Reykjavík.

Sigurður Þórarinsson

Hver á sér fegra föðurland

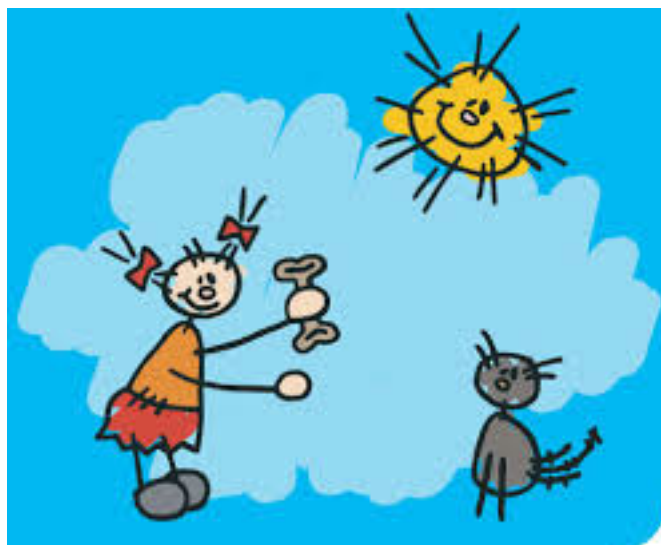
Hver á sér fegra föðurland,
með fjöll og dal og bláan sand,
með norðurljósa bjarmaband
og björk og lind í hlíð?
Með friðsæl býli, ljós og ljóð,
svo langt frá heimsins vígaslóð.
Geym, drottinn, okkar dýra land
er duna jarðarstríð.

Hver á sér meðal þjóða þjóð,
er þekkir hvorki sverð né blóð
en lifir sæl við ást og óð
og auð, sem friðsæld gaf?
Við heita brunna, hreinan blæ
og hátign jökla, bláan sæ,
hún unir grandvör, farsæl, fróð
og frjáls - við ysta haf.

Ó, Ísland, fagra ættarbyggð,
um eilífð sé þín gæfa tryggð,
öll grimmd frá þinni ströndu styggð
og stöðugt allt þitt ráð.
Hver dagur líti dáð á ný,
hver draumur rætist verkum í
svo verði Íslands ástkær byggð
ei öðrum þjóðum háð.
Svo aldrei framar Íslands byggð
sé öðrum þjóðum háð.

Hulda

Söngtextar

KOMDU OG SKOÐAÐU HVAÐ DÝRIN GERA

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Það er leikur að læra

Það er leikur að læra
leikur sá er mér kær,
að vita meira og meira,
meira' í dag en í gær.

Bjallan hringir, við höldum
heim úr skólanum glöð,
prúð og frjálsgleg í fasi.
Fram nú allir í röð.

Guðjón Guðjónsson

Litlu börnin leika sér

Litlu börnin leika sér, liggja mónum í,
þau liggja þar í skorningum og hlæja, hí, hí, hí,
þau úða berjum upp í sig og alltaf tína meir,
þau elska berin bláu og brauðið með.
Í berjamó er gaman, börnin leika saman,
börnin tína í bolla og brosa við.
Sólin litar hólinn, heiðbláan kjólinn,
um jörðu hrærast því ljúft er geð.

Þjóðvísa

Krummi svaf í klettagjá

Krummi svaf í klettagjá
kaldri vetrarnóttu á,
verður margt að meini.
Fyrr en dagur fagur rann
freðið nefið dregur hann
undan stórum steini.

Allt er frosið úti gor,
ekkert fæst við ströndu mor,
svengd er metti mína.
Ef að húsum heim ég fer
heimafrakkur bannar mér
seppi úr sorpi' að tína.

Öll er þakin ísi jörð
ekki séð á holta börð
fleygir fuglar geta.
En þó leiti út um mó
auða hvergi lítur tó.
Hvað á hrafn að éta?

Á sér krummi ýfði stél
einnig brýndi gogginn vel,
flaug úr fjallagjótum,
Lítur yfir byggð og bú
á bæjum fyrr en vakna hjú
veifar vængjum skjótum.

Sálaður á síðu lá
sauður, feitur, garði hjá,
fyrrum frá á velli.
„Krúnk, krúnk! nafnar komið hér,
krúnk, krúnk! því oss búin er
krás á köldu svelli“.

Jón Thoroddssen

Krummi krunkar úti

Krummi krunkar úti,
kallar á nafna sinn;
ég fann höfuð af hrúti,

hrygg og gæruskinn.
Komdu nú og kroppaðu með mér
krummi nafni minn.
Krumminn í hlíðinni
Krumminn í hlíðinni
hann fór að slá.
Þá kom lóa lipurtá
og fór að raka ljá.
Hann gaf henni hnappa þrjá
en bannaði henni að segja frá.
En hann spói spíssnefur
hann sagði frá,
prakkarinn sá.
Þó var ljáin ekki nema
hálf tannað puntstrá.

Gömul þula

Lagið um apana og hestana

Það var einu sinni api
í ofsa góðu skapi
hann þoldi ekki sultu
en fékk sér banana
bananana (smella með tungunni)
bananana (smella með tungunni)
bananananna bananananna, bananana
(smella með tungunni)

Það var einu sinni hestur
sem hélt hann væri prestur
hann vildi ekki heyið
og fékk sér kartöflu
kartöflu (smella með tungunni)
kartöflu (smella með tungunni)
kartöfluflu, kartöfluflu, kartöfluflu (smella með tungunni)

Það var í Örkinni hans Nóa
að dýrin fóru að róa
hestur, hundur, hæna
og líka krókódíll.
krókókódíll (smella með tungunni)
krókókódíll (smella með tungunni)
krókókodíll, krókókódíll, krókókódíll (smella með tungunni)

Sig bældi refur

Sig bældi refur und bjarkarrót
út við móinn, út við móinn.
Og hérinn stökk þar með hraðan fót
yfir móinn, yfir móinn.
Og geislum stafar á bjarkar blöð
og blessuð sólin hún skín svo glöð
yfir móinn, yfir móinn, tra la la la la.

Þá brosti refur und bjarkarrót
út við móinn, út við móinn.
Og hérinn hljóp, og hann uggði' ei hót,
yfir móinn, yfir móinn.
Hæ, nú er ekkert sem mæðir mig.
Já, mikið leggur þú undir þig,
yfir móinn, yfir móinn, tra la la la la.

Og refur beið undir bjarkarrót
út við móinn, út við móinn.
Og hérinn beint honum hljóp á mót
yfir móinn, yfir móinn.
Æ, æ, hver þremillinn þarna er?
Ert þú það frændi sem dansar hér
yfir móinn, yfir móinn, tra la la la la.

Jón Ólafsson

Litlu börnin leika sér

Litlu börnin leika sér, liggja mónum í,
þau liggja þar í skorningum og hlæja, hí, hí, hí,
þau úða berjum upp í sig og alltaf tína meir,
þau elska berin bláu og brauðið með.
Í berjamó er gaman, börnin leika saman,
börnin tína í bolla og brosa við.
Sólin litar hólinn, heiðbláan kjólinn,
um jörðu hrærast því ljúft er geð.

Þjóðvísa

Litla Jörp

Litla Jörp með lipran fót
labbar götu þvera.
Hún mun seinna' á mannamót
mig í söðli bera.

Góða mamma

Góða mamma gefðu mér
góða mjólk að drekka.
Ég skal vera aftur þér
elsku barnið þekka.

Farðu' að skammta mamma mín.
Mér er kalt á tánum.
Askur, diskur, ausan þín
eru' á drykkjarsánum.

Gamlir húsgangar

Innan sleiki' ég askinn minn,
ekki fyllist maginn.
kannast ég við kreistinginn
kóns- á bænadaginn.

Sr. Magnús Einarsson á Tjörn.

Kisa mín

Kisa mín, kisa mín,
kisa litla grætur.
Veistu um, veistu um
vetrarmyrku nætur?

Litli grís, litli grís,
leggstu hér á feldinn.
Sé þér kalt, sé þér kalt,
settu sprek á eldinn.

Góða kýr, góða kýr,
Gáfuleg í auga
Bítur gras, bítur gras,
býr til skrýtna hauga.

Kisa mín, kisa mín,
kúrir sig og malar.
Músasteik, músasteik,
malar um – og hjalar.

Texti: AL/Kristján frá Djúpalæk

Litla flugan

Lækur tifar létt um máða steina.
Lítil fjóla grær við skriðufót.
Bláskel liggur brotin milli hleina.
Í bænum hvílir íturvaxin snót.
Og ef ég væri orðin lítil fluga
Ég inn um gluggann þreytti flugið mitt.
Og þó ég ei til annars mætti duga.
Ég eflaust gæti kitlað nefið þitt.

Sigurður Elíasson

Lítill fugl

Lítill fugl á laufgum teigi
losar blund á mosasæng,
heilsar glaður heitum degi,
hristir silfurdögg af væng,
flýgur upp í himinheiðið,
hefur geislastraum í fang,
siglir morgunsvala leiðið,
sest á háan klettadrang,

þykist öðrum þröstum meiri,
þenur brjóst og sperrir stél,
vill að allur heimur heyri
hvað hann syngur listavel.

Skín úr augum skáldsins gleði.
Skelfur rödd við ljóðin ný,
þó að allir prestir kveði
þetta sama dirrindí.
Litli fuglinn ljóða vildi
listabrag um vor og ást.

Undarlegt að enginn skyldi
að því snilldarverki dást.

Örn Arnarson

Ef þú giftist

Ég skal kaupa þér kökusnúð
með kardíommum og sykurlúð,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal gefa þér gull í ták
og góða skó til að dansa á,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal elska þig æ svo heitt
að aldrei við þurfum að kynda neitt,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal syngja þér ljúflingslög
og leika undir á stóra sög,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Ég skal fela þig fylgsnum í,
svo finni þig ekkert pólití,
ef þú giftist, ef þú bara giftist,
ef þú giftist mér.

Jónas Árnason

Litlu andarungarnir

Litlu andarungarnir

∴ allir synda vel ∴

∴ Höfuð hneygja' í djúpið

og hreyfa lítil stél ∴

Litlu andarungarnir

∴ ætla út á haf ∴

∴ Fyrst í fjarlægð skima

og fara svo í kaf ∴

Kvæðið um fuglana

Snert hörpu mína, himinborna dís,

svo hlusti englar guðs í Paradís.

Við götu mína fann ég fjarlarstúf

og festi á hann streng og rauðan skúf.

Úr furutré, sem fann ég út við sjó

ég fugla skar og líka' úr smiðjumó.

Í huganum til himins oft ég svíf

og hlýt að geta sungið í þá líf.

Þeir geta sumir synt á læk og tjörn,

og sumir verða alltaf lítil börn.

En sólin gyllir sund og bláan fjörð

og sameinar með töfrum loft og jörð.

Ég heyri' í fjarska villtan vængjaþyt.

Um varpann leikur draumsins perluglit.

Snert hörpu mína himinborna dís,

og hlustið, englar guðs í Paradís.

Davíð Stefánsson

Lóan er komin

Lóan er komin að kveða burt snjóinn,
að kveða burt leiðindi, það getur hún.
Hún hefur sagt mér að senn komi spóinn,
sólskin í dali og blómstur í tún.
Hún hefur sagt mér til syndanna minna,
ég sofi of mikið og vinni ekki hót.
Hún hefur sagt mér að vaka og vinna,
vonglaður taka nú sumrinu mót.

Páll Ólafsson

Heiðlóarkvæði

Snemma lóan litla í
lofti bláu “dirrindi”
undir sólu syngur:
“Lofið gæsku gjafarans,
grænar eru sveitir lands,
fagur himinhringur.

Ég á bú í berjamó.
Börnin smá í kyrrð og ró
heima í hreiðri bíða.
Mata ég þau af móðurtryggð,
maðkinn tíni þrátt um byggð
eða flugu fríða.”

Lóan heim úr lofti flaug
(ljómaði sól um himinbaug,
blómi grær á grundu)
til að annast unga smá.
Alla étið hafði þá
hrafn fyrir hálfri stundu.

Jónas Hallgrímsson

Lausavísur

Fljúga hvítu fiðrildin
fyrir utan glugga.
Þarna siglir einhver inn
ofurlítill dugga.

Afi minn og amma mín
úti' á Bakka búa,
þau eru bæði sæt og fín,
þangað vil ég flúa.

Afi minn fór á honum Rauð
eitthvað suður' á bæi,
sækja bæði sykur og brauð,
sitt af hvoru tagi.

Sigga litla systir mín
situr úti' í götu,
er að mjólka ána sín
í ofurlitla fötu.

Eitthvað tvennt á hné ég hef,
heitir annað Stína,
hún er að láta lítið bréf
í litlu nösina sína.

Gamlar vísur

Siggi var úti

Siggi var úti með ærnar í haga,
allar stukku þær suður í mó.
Smeykur um holtin var hann að vaga,
vissi' hann að lágfóta dældirnar smó.
Agg, gagg, gagg sagði tófan á grjóti,

agg, gagg, gagg sagði tófan á grjóti.
Gráleitum augunum trúi ég hún gjóti.
Greyið hann Siggi hann þorir ekki heim.

Jónas Jónason

Vísurnar um refinn

Ég raula raunakvæði
um refinn sem hér býr.
Í græðgi vill hann gleypa
hin góðu skógardýr.
Já þett' er sorgarsöngur víst
því sagan illa fer.
Hæ fallerafaddí rúllanræ
nú verstur endir er.

Einn dag hann var á veiðum
þar voru músahús..
Þá rak hann gular glyrnur
í gráa litla mús.
“Ég tek þig” sagði tæfan þá
upp trjábol músin rann.
Hæ fallerafaddí rúllanræ
hún fylgsni öruggt fann.

Þá varð hann súr á svipinn
og sagði: “Gott hjá þér,
en bíddu bara góða
ég bíða skal þín hér.”
Svo tautar hann við sjálfan sig,
“þú síðsta leikinn átt.”
Hæ fallerafaddí rúllanræ
“hún bröltir niður brátt.”

En Mikki mátti bíða
og músin engu kveið.
Þú heyra skalt hvað skeði
hjá skrögg er vikan leið
þó hungrið alveg ærð'ann
og enga veitti ró.
Hæfallerafaddí rúllanræ
hann datt um koll og dó.

Þýð: Kristján frá Djúpalæk

Íslands minni

Þið þekkið fold með blíðri brá
og bláum tindi fjalla
og svanahljómi, silungsá
og sælu blómi valla
og bröttum fossi, björtum sjá
og breiðum jökulskalla.
Drjúpi' hana blessun Drottins á
um daga heimsins alla.

Jónas Hallgrímsson

Allir hafa eitthvað til að ganga á

Allir hafa eitthvað til að ganga á.
Teygðu nú fram löppina og lof mér að sjá.

Fiskurinn hefur fína ugga,
flóðhesturinn engan skugga
krókódíllinn kjaftinn ljóta,
sá er nú klár að láta sig fljóta.

Allir hafa eitthvað til að ganga á.

Teygðu nú fram löppina og lof mér að sjá.

Á vængjunum fljúga fuglarnir,
á fótunum ganga trúðarnir,
á hnúum hendast aþarnir,
á rassinum leppalúðarnir.

Allir hafa eitthvað til að ganga á.
Teygðu nú fram löppina og lof mér að sjá.

Ólafur Haukur Símonarson

Söngtextar

KOMDU OG SKOÐAÐU HAFIÐ

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Sigling

Hafið, bláa hafið, hugann dregur.
Hvað er bak við ystu sjónarrönd?
Þangað liggur beinn og breiður vegur.
Bíða mín þar æskudrauma lönd.
Beggja skauta byr bauðst mér aldrei fyrr.
Bruna þú nú, bátur minn.
Svífðu seglum þöndum,
svífðu burt frá ströndum.
Fyrir stafni haf og himinninn.

Suðurnesjamenn

Sæmd er hverri þjóð að eiga sægarpa enn.
ekki var að spauga með þá útnesjamenn.

Sagt hefur það verið um suðurnesjamenn
fast þeir sóttu sjóinn og sækja hann enn.
Unnur bauð þeim faðm sinn svo ferleg og há,
kunnu þeir að beita hana brögðum sínum þá.

Kunnu þeir að stýra og styrk var þeirra mund
bárum ristum byrðingarnir ólífissund.
Ekki er að spauga með íslenskt sjómannsblóð
ólgandi sem hafið og eldfjallaglóð.

Ásækið sem logi og áræðið sem brim,
hræðist hvorki brotsjó né bálviðra glym.

Gull að sækja' í greipar þeim geigvæna mar
ekki nema ofurmennum ætlandi var.

Þjóðin geymir söguna öld eftir öld
minning hennar lýsir eins og kyndill um kvöld.

Fuglinn í fjörunni

Fuglinn í fjörunni
hann heitir már.
Silkibleik er húfan hans
og gult undir hár.
Er sá fuglinn ekki smár,
bæði digur og fótahár,
á bakinu svartur, á bringunni grár.
Bröltir hann oft í snörunni,
fuglinn í fjörunni.
Fuglinn í fjörunni
hann er bróðir þinn.
Ekki get ég stigið við þig
stuttfótur minn.

Theodóra Thoroddsen

Bátasmiðurinn

Ég negli og saga
og smíða mér bát
og síðan á sjóinn
ég sigli með gát.

Og báturinn vaggar
og veltist um sæ.
Ég fjörugum fiskum
með færinu næ.

Birgir Sigurðsson

Sofa urtu börn á útskerjum

Sofa urtu börn á útskerjum,
veltur sjór yfir þau

og enginn, enginn,
enginn þau svæfir.

Sofa kisu börn á kerhlemmum,
murra og mala
og enginn, enginn,
enginn þau svæfir.

Sofa Grýlu börn á grjóthólum,
urra og ýla
og enginn, enginn,
enginn þau svæfir.

Sofa bola börn á báshellum,
moð fyrir múla og enginn,
enginn, enginn þau svæfir.

Sofa manna börn í mjúku rúmi,
bía og kveða
og babbi, babbi, babbi þau svæfir.

Róðu Runki minn

Róðu Runki minn,
hladdu fullan
bátinn þinn.

Við skulum róa sjóinn á

Við skulum róa sjóinn á
að sækja okkur ýsu.
En ef hann krummi kemur þá
og kallar á hana Dísu?
Gömul staka

Kátir voru karlar

Kátir voru karlar
á kúttar Haraldi
til fiskiveiða fóru
frá Akranesi.

Og allir komu þeir aftur
og enginn þeirra dó.
Af ánægju út að eyrum
hver einasta kerling hló.

Geir Sigurðsson

Ship-o-hoj

Sjómannslíf, sjómannslíf,
draumur hins djarfa manns,
blikandi bárufans,
býður í trylltan dans.

Sjómannslíf, sjómannslíf,
ástir og ævintýr
fögnuð í barmi býr
brimhljóð og veðragnýr.

Ship-o-hoj, ship-o-hoj,
ferðbúið liggur fley.
Ship-o-hoj, ship-o-hoj,
boðanna bíð ég ei.

Við stelpurnar segi ég ástarljúf orð
einn, tveir, þrír kossar
svo stekk ég um borð.
Ship-o-hoj, ship-o-hoj,
mig seiðir hin svala dröfn.
Ship-o-hoj, ship-o-hoj,
og svo nýja í næstu höfn.
Loftur Guðmundsson

Híf opp æpti karlinn

Híf opp æpti karlinn
inn með trollið inn,
hann er að gera haugasjó
inn með trollið inn.

Og kalli þessu hásetarnir
hlýddu eins og skot
og út á dekkið ruddust þeir
en fóru strax á flot.

Hív opp æpti.....

Siggi gamli bræðslumaður
stóð og verk sín vann
er hundrað lítra grútarkaggi
hvolfdist yfir hann.

Í eldhúsinu ástandið
var ekki heldur gott
því kokkurinn á hausinn stakkst
í stóran grautarpott.

Og gegnum brotnar rúðurnar
í brúnni aldan óð
svo kallinn alveg klofblautur í
köldum sjónum stóð.

En veðurgnýrinn kæfði loksins
alveg öskur hans
Og trollið sjálft var löngu farið
allt til andskotans.

Jónas Árnason

Síldarvalsinn

Syngjandi sæll og glaður,
til síldveiða nú ég held
það er gaman á Grímseyjarsundi
við glampandi kvöldsólareld,
þegar hækkar í lest og hleðst mitt skip
við háfana fleiri og fleiri.
Svo landa ég síldinni sitt á hvað
á Dalvík og Dagverðareyri.

Seinna er sumri hallar
og súld og bræla er,
þá held ég fleyi til hafnar.
Í hrifningu skemmti ég mér
á dunandi balli, við dillandi spil
og dansana fleiri og fleiri
Og nóg er um hýreyg og heillandi sprund
á Dalvík og Dagverðareyri.

Haraldur Zophoníasson

Á sjó

Á sjó þeir sóttu fyrr
og sigldu' um höfin blá.
Þeir eru fræknir fiskimenn
og fást við úfinn sjá.
Milli hafna' um heiminn
þeir halda sína leið.
Á sjó þeir sækja enn
og sigla' um höfin breið.

Fræknir sjómenn fyrrum komu'
að frjálsri Íslands strönd.

þeir héðan sigldu' um höfin djúp
og herjuðu' á ókunn lönd.
En síðan margir sægarpar
siglt hafa landi frá,
bátar þeirra borist hafa
bylgjum sjávar á.

Á sjó.....

Þeir staðið hafa' í stormi
og stórsjó dag og nótt
móti bylgjum frosts og fanna
fast þeir hafa sótt.
Er skipið öslar öldurnar
þá ólgar þeirra blóð.
þeir eru sannir sjómenn
til sóma okkar þjóð

Á sjó.....

Þeir sífelld fara' um sjávarleið
og sigla varningi' heim.
fiskinn góða fær' á land
við fögnum öllum þeim.
Þeir lifa djarft á landi' og sjó
í leik og hverri þraut.
þeir eru hafsins hetjur
þeim heiður falli' í skaut.

Á sjó.....

Alli Palli og Erlingur

Alli Palli og Erlingur þeir ætla' að fara' að sigla,
vantar vænan bát en vita afbragðs ráð.
Þeir fundu gamalt þvottafat sem farið var að mygla,

sigla út á sjó og syngja hæ, hæ, hó.
Seglið var úr afar stórum undirkjól,
matrið það var skófluskaft og skútan lak og valt.
Og hæ og hó og hæ og hí.
En skítt með það við skulum komast fyrir því.

Alli vildi, ólmur, til Ameríku fara,
en Palli sagði: „Portúgal er prýðis land.“
„Ertu frá þér Palli, nú ætlum við að spara,
siglum beint og stefnum beint á Grænlandssand.“
„Ertu frá þér Erlingur, þú ert að fara í kaf,
hatturinn þinn fýkur af og feykist út á haf.“
Og hæ og hó og hæ og hí.
En skítt með það við skulum komast fyrir því.

Nafnavísur

Nonni datt í sjóinn
og missti af sér skóinn
Polly volly dúlly volly dei
Svo kom hann upp úr sjónum
og hélt á stóra skónum
Polly volly dúlly volly dei

Siggi datt í brunninn
og missti af sér munninn
Polly volly dúlly volly dei....
Svo kom hann upp úr brunninum
og hélt á stóra munninum
Polly volly dúlly volly dei

Jóna datt í ána
og missti af sér tána
Polly volly dúlly volly dei....
Svo kom hún upp úr ánni
og hélt á stóru tánni

Polly volly dúlly volly dei

Bjössi datt í pollinn
og missti af sér kollinn
Polly volly dúlly volly dei....
Svo kom hann upp úr pollinum
og hélt á stóra kollinum
Polly volly dúlly volly dei

Anna datt í sefið
og missti af sér nefið
Polly volly dúlly volly dei....
Svo kom hún upp úr sefinu
og hélt á stóra nefinu
Polly volly dúlly volly dei
Hildur datt í kökuna
og missti af sér hökuna
Polly volly dúlly volly dei....
Svo kom hún upp úr kökunni
og hélt á stóru hökunni
Polly volly dúlly volly dei

Nú blika við sólarlag

Nú blika við sólarlag sædjúpin köld.
Ó, svona' ætti að vera hvert einasta kvöld,
með hreinan og ljúfan og geislandi blæ
og himininn bláan og speglandi sæ.

Og fjallhnjúka raðirnar rísa í kring
sem risar á verði við sjóndeildarhring.
Og kvöldroðinn brosfagur boðar þar drótt
hinn blíðasta dag eftir ljúfustu nótt.

Þorsteinn Erlingsson

Kvöldsigling

Bátur líður út um eyjasund,
enn er vor um haf og land.
Syngur blærinn einn um aftanstund,
aldan niðar blítt við sand.
Ævintýrin eigum ég og þú,
ólgar blóð og vaknar þrá.
Fuglar hátt á syllum byggja bú,
bjartar nætur vaka allir þá.
Hvað er betra en vera ungur og ör,
eiga vonir og æsku fjör,
geta sungið, lifað, leikið sér,
létt í spori hvar sem er
og við öldunið um aftanstund
eiga leyndarmál og ástarfund.

Jón Sigurðsson

Söngtextar

KOMDU OG SKOÐAÐU LAND OG ÞJÓÐ

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Lofsöngur

Ó, guð vors lands! Ó, lands vors guð!
Vér lofum þitt heilaga, heilaga nafn!
Úr sólkerfum himnanna hnýta þér krans
þínir herskarar, tímanna safn.
Fyrir þér er einn dagur sem þúsund ár
og þúsund ár dagur, ei meir:
eitt eilífðar smáblóm með titrandi tár,
sem tilbiður guð sinn og deyr. :
; Íslands þúsund ár, ;:
eitt eilífðar smáblóm með titrandi tár,
sem tilbiður guð sinn og deyr.
Ó, guð, ó, guð! Vér föllum fram
og fórnum þér brennandi, brennandi sál,
guð faðir, vor drottinn frá kyni til kyns,
og vér kvökum vort helgasta mál.
Vér kvökum og þökkum í þúsund ár,
því þú ert vort einasta skjól.
Vér kvökum og þökkum með titrandi tár,
því þú tilbjóst vort forlagahjól.
;: Íslands þúsund ár, ;:
voru morgunsins húmköldu, hrynjandi tár,
sem hitna við skínandi sól.
Ó, guð vors lands! Ó, lands vors guð!
Vér lifum sem blaktandi, blaktandi strá.,
Vér deyjum, ef þú ert ei ljós það og líf,
sem að lyftir oss duftinu frá.
Ó, vert þú hvern morgun vort ljúfasta líf,
vor leiðtogi í daganna þraut
og á kvöldin vor himneska hvíld og vor hlíf
og vor hertogi á þjóðlífsins braut.
;: Íslands þúsund ár, ;:
verði gróandi þjóðlíf með þverrandi tár,
sem þroskast á guðsríkis braut.

Sr. Matthías Jochumsson

Ísland

Ó, fögur er vor fósturjörð,
um fríða sumardaga,
er laufin grænu litka börð
og leikur hjörð í haga
en dalur lyftir blárri brún
mót blíðum sólar loga
og glitrar flötur glóir tún
og gyllir sunna voga.

Og vegleg jörð vor áa er
með ísi þakta tinda,
um heiðrík kvöld að höfði sér
nær hnýtir gullna linda,
og logagneistum stjörnur strá
um strindi, hulið svellum,
en hoppa álfar hjarni á
svo heyrist dun í fellum.

Þú fósturjörðin fríð og kær
sem feðra hlúir beinum
og lífið ungu frjóvi fær
hjá fornum bautasteinum,
ó, blessuð vertu fagra fold
og fjöldinn þinna barna,
á meðan gróa grös í mold
og glóir nokkur stjarna!

Jón Thoroddsen

Ef væri ég söngvari

Ef væri ég söngvari syngi ég ljóð
um sólina vorið og land mitt og þjóð.

En mömmu ég gæfi mín ljúfustu ljóð,
hún leiðir mig verndar og er mér svo góð.

Ef gæti ég farið sem fiskur um haf
ég fengi mér dýrustu perlur og raf.

Og rafið ég geymdi og gæfi'ekki braut
en gerði' henni mömmu úr perlunum skraut.

Ef kynni' ég að sauma ég keypti mér lín
og klæði ég gerði mér snotur og fín.

En mömmu úr silki ég saumaði margt
úr silfri og gulli, hið dýrasta skart.

Páll J. Árdal

Ísland

Ísland er land þitt, og ávallt þú geymir
Ísland í huga þér, hvar sem þú ferð.
Ísland er landið sem ungan þig dreymir,
Ísland í vonanna birtu þú sérð,
Ísland í sumarsins algræna skróði,
Ísland með blikandi norðljósa traf.
Ísland að feðranna afrekum hlúði,
Ísland er foldin, sem lífið þér gaf.
Íslensk er þjóðin sem arfinn þinn geymir
Íslensk er tunga þín skír eins og gull.
Íslensk er sú lind,sem um æðar þér streymir.
Íslensk er vonin, af bjartsýni full.

Íslensk er vornóttin, albjört sem dagur,
Íslensk er lundin með karlmennskuþor.
Íslensk er vísan, hinn íslenski bragur.
Íslensk er trúin á frelsisins vor.
Ísland er land þitt, því aldrei skal gleyma
Íslandi helgar þú krafta og starf
Íslenska þjóð, þér er ætlað að geyma
íslenska tungu, hinn dýrasta arf.
Ísland sé blessað um aldanna raðir,
íslenska moldin, er lífið þér gaf.
Ísland sé falið þér, eilífi faðir.
Ísland sé frjálst, meðan sól gyllir haf.

Margrét Jónsdóttir

Dýrin í Afríku

Hér koma nokkrar vísur,
sem þið viljið máske heyra,
um dýrin úti' í Afríku,
um apana og fleira.
Hoja, hoja, a, ha, ha,
hoja, hoja, a, ha, ha,
um dýrin úti' í Afríku,
um apana og fleira.

Hæst í trjánnum hanga þar
hnetur og bananar.
Þar hefðarapar hafa bú,
þeir heita bavíanar.
Hoja, hoja.....

Úr pálmablöðum eru gerðar
apabarnavöggur,
en barnfóstran er voða gamall
páfagaukaskröggur.

Hoja, hoja.....

Og hér þarf ekkert slökkvilið,
og engan brunahana,
því fíllinn slekkur allan eld
með ógnarlöngum rana.
Hoja, hoja.....

Og kóngurinn í skóginum
er ljónið sterka' og stóra.
Hans kona' er ljónadrottningin,
hún étur á við fjóra.
Hoja, hoja.....

Í trjánnum sitja fuglarnir
og syngja allan daginn,
og vatnahestur bumbu ber,
og bumban það er maginn.
Hoja, hoja.....

Þetta' er fjörug músík
svo öll dýrin fara' að dansa.
Þau dansa fram á rauða nótt
og vilja ekki stansa.
Hoja, hoja.....

Hjá gíröffum var sút og sorg,
og svei mér ekki' af engu,
því átta litlir gíraffar illt í hálsinn fengu.
Hoja, hoja.....

En nashyrningur læknir kom
með nefklemmur og tösku.
Og hann gaf öllum hálstöflur
og hóstasaft af flösku.

Hoja, hoja.....

Krókódíllinn stóri hann fékk
kveisu hér um daginn.
Hann hafði étið apakött
sem illa þoldi maginn.
Hoja, hoja.....

Svo var skinnið skorið upp
það skelfing var að heyra.
Kvæðið langtum lengra er,
ég lærði ekki meira.
Hoja, hoja.....

Hótel Jörð

Tilvera okkar er undarlegt ferðalag.
Við erum gestir og hótel okkar er jörðin.
Einir fara og aðrir koma í dag
því alltaf bætast nýir hópar í skörðin.

Og til eru ýmsir sem ferðalag þetta þrá,
en þó eru margir sem ferðalaginu kvíða.
Og sumum liggur reiðinnar ósköp á,
en aðrir setjast við hótelgluggann og bíða.

En það er margt um manninn á svona stað
og meðal gestanna' er sífelldur þys og læti.
Allt lendir í stöðugri keppni' um að koma sér
og krækja sér í nógu þægilegt sæti.

En þó eru margir sem láta sér lynda það
að lifa' úti' í horni óáreittir og spakir,
því það er svo misjafnt sem mennirnir leita að

og misjafn tilgangurinn sem fyrir þeim vakir.

En mörgum finnst hún dýr þessi hóteldvöl
þó deilt sé um hvort hótelið sjálft muni græða.
En við sem ferðumst eigum ei annars völ,
það er ekki um fleiri gististaði að ræða.

Að vísu eru flestir velkomnir þangað inn
og viðbúnaður er gestirnir koma' í bæinn.
Og margir í allsnægtum una þar fyrst um sinn,
en áhyggjan vex er menn nálgast burtferðardaginn.

Þá streymir sú hugsun um oss sem ískaldur foss
að allt verði loks upp í dvölinu tekið frá oss,
er dauðinn, sá mikli rukkari, réttir oss
reikninginn yfir það sem skrifað var hjá oss.

Þá verður oss ljóst að framar ei frestur gefst
né færi á að ráðstafa nokkru betur.
Því alls sem lífið lánaði dauðinn krefst
í líku hlutfalli' og Metúsalem og Pétur.

Tómas Guðmundsson

Blessuð sólin elskar allt

Blessuð sólin elskar allt,
allt með kossi vekur.
Haginn grænn og hjarnið kalt
hennar ástum tekur.
Geislar hennar, út um allt,
eitt og sama skrifa
á hagann grænan, hjarnið kalt:
Himneskt er að lifa!

Sól, sól skín á mig

Sól, sól skín á mig,
ský, ský burt með þig.
Gott er í sólinni að gleðja sig,
sól, sól skín á mig.

Sólin er risin, sumar í blænum,
sveitirnar klæðast nú feldinum grænum.
Ómar allt lífið af ylríkum söng,
unaðsbjörtu dægrin löng.

Austurstræti

Nú verður aftur hlýtt og bjart um bæinn.
Af bernskuglöðum hlátri strætið ómar,
því vorið kemur sunnan yfir sæinn.
Sjá, sólskinið á gangstéttunum ljómar.

Og daprar sálir söngvar vorsins yngja.
Og svo er mikill ljóssins undrakraftur
Að jafnvel gamlir símastaurar syngja
í sólskininu og verða grænir aftur.

Og þúsund hjörtu grípur gömul kæti.
Og gömul hjörtu þrá á ný og sakna
Ó, bernsku vorrar athvarf, Austurstræti,
hve endurminningarnar hjá þér vakna.

Tómas Guðmundsson

Sofðu unga ástin mín

Sofðu unga ástin mín.
Úti regnið grætur.
Mamma geymir gullin þín,

gamla leggi og völuskrín.
Við skulum ekki vaka um dimmar nætur.

Það er margt sem myrkrið veit
minn er hugur þungur.
Oft ég svarta sandinn leit,
svíða grænan engireit.
Í jöklinum hljóða dauðadjúpar sprungur.

Sofðu lengi, sofðu rótt,
seint mun best að vakna.
Mæðan kenna mun þér fljótt,
meðan hallar degi skjótt
að mennirnir elska, missa, gráta og sakna.

Jóhann Sigurjónsson (lagið er þjóðlag)

Lausavísur

Hani, krummi, hundur, svín,
hestur, mús, tittlingur.
Galar, krunkar, geltir, hrín,
gneggjar, tístir, syngur.

Verður ertu víst að fá
vísu, gamli Jarpur.
Aldrei hefur fallið frá
frækilegri garpur.

Gefðu ungum gæðingum
græna tuggu, á morgnunum.
Launa þeir með léttfærum,
lipru, sterku fótunum.

Þjóðvísur og þjóðlag

17. júní

Blómin springa út og þau svelgja í sig sól,
sumarið í algleymsi og hálf tónn enn í jóli.
Í hjarta sínu fólkíð gleðst og syngur lítið lag,
því lýðveldið Ísland á afmæli í dag.
:,: Hæ, hó, jibbí, jei og jibbí, jei,
það er kominn 17. júní. :,:

Jóni heitnum Sigurðsyni færir forsetinn,
firnamikinn, árvissan og stóran blómsveiginn.
Fjallkonan í múnderingu þrjár upp á pall,
þent hún les upp ljóð, eftir löngu dauðan kall.

:,: Hæ, hó, jibbí, jei og jibbí, jei,
það er kominn 17. júní. :,:

Skrúðgöngurnar þramma undir lúðrasveitarleik,
lítil börn með blöðrur, hin eldri snafs og reyk.
Síðan líður dagurinn við hátíðanna höld,
heitar étnar pylsurnar við fjölmörg sölutjöld.

:,: Hæ, hó, jibbí, jei og jibbí, jei,
það er kominn 17. júní. :,:

Um kvöldið eru allsstaðar útidansleikir,
að sunnan koma rándýrir skemmtikraftarnir.
En rigningin bindur enda á þetta gleðigeim,
því gáttir opnast himins og allir fara heim.
:,: Hæ, hó, jibbí, jei og jibbí, jei,
það er kominn 17. júní. :,:

Bjartmar Hannesson

Öxar við ána

Öxar við ána árdags í ljóma
upp rísi þjóðlið og skipist í sveit.
Skjótum upp fána, skært lúðrar hljóma,
skundum á Þingvöll og treystum vor heit.
Fram, fram, aldrei að víkja,
fram, fram bæði menn og fljóð.
Tengjumst tryggðaböndum,
tökum saman höndum,
stríðum, vinnum, vorri þjóð.

Steingrímur Thorsteinsson

Dalvísa

Fífilbrekka! gróin grund!
grösug hlíð með berjalautum!
Flóatetur! fífusund!
fífilbrekka! smáragrund!
Yður hjá ég alla stund
uni best í sæld og þrautum;
fífilbrekka! gróin grund!
grösug hlíð með berjalautum!

Gljúfrabúi, gamli foss!
gilið mitt í klettaþröngum!
góða skarð með grasahnoss!
gljúfrabúi, hvítur foss!
verið hefur vel með oss,
verða mun það ennþá löngum;
gljúfrabúi, gamli foss!
gilið mitt í klettaþröngum!

Sæludalur! sveitin best,
sólin á þig geislum hellir,

snemma risin, seint þá sest;
sæludalur! þrýðin best!
þín er grundin gæðaflest,
gleðin æsku, hvíldin elli!
Sæludalur! sveitin best!
sólin á þig geislum helli!

Jónas Hallgrímsson

Söngtextar

KOMDU OG SKOÐAÐU BÍLINN

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Druslan

Við setjum svissinn á,
og við kúplum gírnum frá, þá er startað,
og druslan fer í gang. :,:
Runn :,:
Það er enginn vandi'
að aka bifreið,
ef maður bara kemur druslunni í gang. Bíb bíb!

Þrjú hjól undir bílnum

Þrjú hjól undir bílnum,
en áfram skröltir hann þó.
Öræfabokan eltir dimm
með kolsvart él, sem kæfir vél,
en við kyrjum samt kát í næði og ró.

Við syngjum: Hibbidí-hæ og hibbidí – hí
svo bergmálar fjöllunum í.
Hérna rétt sunnan við hálsinn er sæluhús,
við gætum sofið þar öll, uns birtir á ný.
„Ó. Guðmundur, það er byrjað að snjóa.“
„Það passar, þeir spáðu sólskini.“

Tvö hjól undir bílnum,
en áfram skröltir hann þó.
Í sumarfrí á fjallaslóð,
fárviðri hvín, dagsljós dvín,
en við kyrjum samt kát í næði og ró.

Við syngjum: Hibbidí-hæ og hibbidí – hí
svo bergmálar fjöllunum í.
Hérna rétt sunnan við hálsinn er sæluhús,
við gætum sofið þar öll, uns birtir á ný.
„Ertu viss um að við séum á réttri leið.“

„Haltu þér saman, þú með þín vegakort.“

Eitt hjól undir bílnum,
en áfram skröltir hann þó.
Yfir grjót og urð, upp í hurð,
með hikst og hóst í hlíðargjóst.
En við kyrjum samt kát í næði og ró.

Við syngjum: Hibbidí-hæ og hibbidí – hí
svo bergmálar fjöllunum í.
Hérna rétt sunnan við hálsinn er sæluhús,
við gætum sofið þar öll, uns birtir á ný.
„Ó, Guðmundur, það fossar vatn um allan bílinn.“
„Þegiðu kona og lokaðu gluggnum.“

Ekkert hjól undir bílnum,
hann áfram skröltir ei meir.
Hann liggur á hlið
í hyldjúpri á,
straumurinn gjálfrar
gluggum á.
En við kyrjum á kafi í vatni og leir:

Við syngjum: Hibbidí-hæ og hibbidí – hí
svo bergmálar fjöllunum í.
Hérna rétt sunnan við hálsinn er sæluhús,
við gætum sofið þar öll, uns birtir á ný.

Ómar Ragnarsson

Um landið bruna bifreiðar

Um landið bruna bifreiða Bifreiðar, bifreiðar
Með þeim við skulum fá oss far Og ferðast hér og þar
“ba bú ba bú
tralla la la la la la la”

Um loftin fljúga flugvélar Flugvélar flugvélar
Með þeim við skulum fá oss far Og ferðast hér og þar
“ba bú ba bú
tralla la la la la la la”
Um höfin sigla skúturnar Skúturnar skúturnar
Með þeim við skulum fá oss far Og ferðast hér og þar
“ba bú ba bú
tralla la la la la la la”

Ríðum heim til Hóla

Ríðum heim til Hóla.
Pabba kné er klárinn minn,
kistill mömmu fákur þinn.
Ríðum heim til Hóla.

Ríðum út að Ási.
Ef við höfum hraðan á
háttum þar við skulum ná.
Ríðum út að Ási.

Ríðum heim að Hofi.
Senn er himni sólin af,
sigin ljós í vesturhaf.
Ríðum heim að Hofi.

Guðmundur Guðmundsson

Bíllinn minn og ég

Búmm saka búmm, búmm búmm,
nú við ökum úr bænum,
búmm saka búmm, búmm búmm,
upp í sveit í einum grænum.
Gatan er öll í holum

og þá ek ég þér hægar
gangverkið allt í molum
og ég tek á þér vægar.

Það er engin sem getur skilið
hvað ég elska þig mikið
og þegar við komum aftur
skal ég þvo af þér rykið.

Búmm saka búmm, búmm, búmm,
elsku bíllinn minn blái
búmm saka búmm, búmm,
búmm, þó brotnar legur þig hrjái,
komin að niðurlotum
já, þú kemst þetta af vana
gírkassinn er í brotum,
já, þú ert dreginn af krana.

Bjössi á mjólkurbílnum

Hver ekur eins og ljón
með aðra hönd á stýri?
Bjössi á mjólkurbílnum,
Bjössi á mjólkurbílnum.
Hver stígur bensínið
í botn á fyrsta gíri?
Bjössi á mjólkurbílnum,
hann Bjössi kvennagull.

Við brúsapallinn bíður hans mær,
Hæ, Bjössi keyptirðu þetta í gær?
Og Bjössi hlær, ertu öldungis ær,
alveg gleymdi' ég því.
Þér fer svo vel að vera svona' æst
æ, vertu nú stillt ég man þetta næst.

Einn góðan koss, svo getum við sæst á ný.
Hann Bjössi kann á bíl og svanna tökin.
Við brúsapallinn fyrirgefst mörg sökin.

Hver ekur eins og ljón
með aðra hönd á stýri?
Bjössi á mjólkurbílnum,
Bjössi á mjólkurbílnum.
Hver stígur bensínið
í botn á fyrsta gíri?
Bjössi á mjólkurbílnum,
hann Bjössi kvennagull.

Loftur Guðmundsson

Brunabíll köttur og skógarpröstur

Babú babú
Brunabíllinn flautar
Hvert er hann að fara?
Vatn á eld að sprauta
Tss tss tss tss
Gerir alla blauta.

Mjá mjá mjá mjá
Mjálmar gráa kisa
Hvert er hún að fara?
Úr í skóg að ganga
Uss uss uss uss
Skógarpröst að fanga.

Bí bí bí bí
Skógarpröstur syngur
Hvert er hann að fara?
Burt frá kisu flýgur

Hviss hviss hviss hviss
Loftin blá hann smýgur.

Jón Hlöðver Áskelsson

Guttavísur

Sögu vil ég segja stutta
sem að ég hef nýskeð frétt.
Reyndar þekkið þið hann Gutta,
það er alveg rétt.
Óþekkur er ætíð anginn sá,
út um bæinn stekkur hann
og hoppar til og frá.
Mömmu sinni unir aldrei hjá,
eða gegnir pabba sínum.
Nei, nei það er frá.
Allan daginn, út um bæinn
eilíf heyrast köll í þeim:
Gutti, Gutti, Gutti, Gutti,
Gutti komdu heim.

Andlitið er á þeim stutta
oft sem rennblautt moldarflag.
Mædd er orðin mamma hans Gutta,
mælir oft á dag:
Hvað varst þú að gera, Gutti minn?
Geturðu aldrei skammast þín
að koma svona inn?
Réttast væri að flengja ræfilinn.
Reifstu svona buxurnar
og nýja jakkann þinn?
Þú skalt ekki þræta Gutti,
það er ekki nokkur vörn.
Almáttugur! En sú mæða

að eiga svona börn.

Gutti aldrei gegnir þessu,
grettir sig og bara hlær,
orðinn nærri að einni klessu
undir bíl í gær.
O'n af háum vegg í dag hann datt.
Drottinn minn! Og stutta nefið
það varð alveg flatt
eins og pönnukaka. Er það satt?
Ó, já, því er ver og miður,
þetta var svo bratt.
Nú er Gutta nefið snúið,
nú má hafa það á tröll.
Nú er kvæðið næstum búið,
nú er sagan öll.

Stefán Jónsson

Göngum, göngum

Göngum, göngum,
göngum upp í gilið
gljúfrabúann til að sjá.
Þar á klettasyllu svarti krummi
sínum börnum liggur hjá.

Þórður Kristleifsson

Við erum söngvasveinar

∴ Við erum söngvasveinar á leiðinni' út í lönd
∴ leikum á flautu, á skógarhorn, á skógarhorn,
leikum á flautu, fiðlu' og skógarhorn.
Og við skulum dansa hopsasa, hopsasa, hopsasa,
við skulum dansa hopsasa - HOPSASA!!

Söngtextar

KOMDU OG SKOÐAÐU HIMINGEIMINN

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Ég skal mála allan heiminn

Ég skal mála allan heiminn elsku mamma,
eintómt sólskin, bjart og jafnt.

Þó að dimmi að með daga kalda og skamma,
dagar þínir verða ljósir allir samt.

Litlu blómin, sem þig langar til að kaupa,
skal ég lita hér á teikniblaðið mitt.

Ég skal mála allan heiminn elsku mamma,
svo alltaf skíni sól í húsið þitt.

Mamma ertu sorgmædd seg mér hvað er að
sjálfsagt get ég málað gleði yfir það
ótal fagra liti á ég fyrir þig
ekki gráta mamma - brostu fyrir mig

Ég skal mála allan heiminn elsku mamma,
eintómt sólskin, bjart og jafnt.

Þó að dimmi að með daga kalda og skamma,
dagar þínir verða ljósir allir samt.

Litlu blómin, sem þig langar til að kaupa,
skal ég lita hér á teikniblaðið mitt.

Ég skal mála allan heiminn elsku mamma,
svo alltaf skíni sól í húsið þitt.

Óskaðu þér mamma, alls sem þú vilt fá,
ennþá á ég liti, til hvers sem verða má.
Allar heimsins stjörnur og ævintýrafjöll
óskaðu þér mamma svo lita ég þau öll.

Ég skal mála allan heiminn elsku mamma,
eintómt sólskin, bjart og jafnt.

Þó að dimmi að með daga kalda og skamma,
dagar þínir verða ljósir allir samt.

Litlu blómin, sem þig langar til að kaupa,
skal ég lita hér á teikniblaðið mitt.
Ég skal mála allan heiminn elsku mamma,
svo alltaf skíni sól í húsið þitt.

Blessuð sólin elskar allt

Blessuð sólin elskar allt,
allt með kossi vekur.
Haginn grænn og hjarnið kalt
hennar ástum tekur.
Geislar hennar, út um allt,
eitt og sama skrifa
á hagann grænan,
hjarnið kalt:
Himneskt er að lifa!

Jörðin hún snýst

Jörðin hún snýst um sjálfa sig
sólarhringsferð, með þig og mig.
Umhverfis sólu á ári hún fer
og ávallt á leiðinni vagnar sér.

Að möndlinum skaltu á myndinni gá,
möndullinn liggur aðeins á ská.
Jörðinni vagnar hann vor jafnt sem haust,
vetur og sumar, endalaust.

Endi hans nemur við norðurpól.
Nálega' að vetrinum hverfur þar sól.
Skáhallir, gráfölvir gægjast þó um
geislar sem blikna í stórviðrum.

Suðurpól mættirðu muna vel,

möndulsins enda við suðurhvel.
Næturlangt skærast skín þarna sól
þá skammdegið ríkir við norðurpól.

Glettinn máninn

Glettinn máninn gægist gjarnan til mín inn,
sýnist vilja segja: "Sjá þú geislann minn.
Málað hef ég marga mynd á dal og strönd,
sett þær mánasilfri, sýnt þeim töfralönd".

Hátt í himinveldi hreykir máninn sér.
Hann er oft að hlægja, hlær að mér og þér.
Skuggana hann skammar, skýst á undan þeim.
Silfurörvar sínar sendir út um geim.

Ingólfur Jónsson

Mánaskin er úti

“Mánaskin er úti;
maður dundar sér.
Áttu nokkurn pappír,
pappír handa mér,
pappír til að skrifa
pínulítið bréf;
annað er svo verra
ekkert ljós ég hef.”

“Engan pappír á ég,
enda komin nótt.
Senn fer ég að sofa,
sofa vært og rótt.
Gáðu til þíns granna,
glaður eldur var

inni fyrir áðan;
enda rýkur þar.

Þorsteinn frá Hamri

Góða tungl

Góða tungl um loft þú líður,
ljúft við skýja silfur skaut.
Eins og viljinn alvalds býður,
eftir þinni vissu braut.
Öllum þreyttum, ljós þitt ljáðu,
læðstu um glugga sérhvern inn.
Lát í húmi, hjörtun þjáðu
huggast blítt við geisla þinn.

Góða tungl um götur skírðar
gengur þú og lýsir vel.
Þar er setti sér til dýrðar,
Sjálfur Guð, þitt bjarta hvel.
Lít til vorra lágu ranna,
lát þitt friðarandlit sjást.
Og sem vinhýr vörður manna
Vitna þú um drottins ást.

Góða tungl í geislamóðu
glansar þú í stjarnasæ
og með svifi hvelfist hljóðu
hátíðlega' í næturblæ.
Þú oss færir, frá þeim hæsta
föður mildan náðar koss,
Og til morguns, gullinglæsta,
góða tungl þú leiðir oss.

Steingrímur Thorsteinsson

Pula

Tunglið, tunglið, taktu mig
og berðu mig upp til skýja.
Hugurinn ber mig hálf leið
í heimana nýja.

Mun þar vera margt að sjá,
mörgu hefurðu sagt mér frá,
þegar þú leiðst um loftin blá
og leist til mín um rifinn skjá.

Komdu, litla Lipurtá, langi þig að heyra,
hvað mig dreymdi, hvað ég sá,
og kannske sitthvað fleira.

Ljáðu mér eyra.

Litla flónið, ljáðu mér snöggvast eyra:

Þar er siglt á silfurbát
með seglum þöndum,
rauðagull í rá og böndum,
rennir hann beint að ströndum,
rennir hann beint að björtum sólarströndum.

Theodora Thoroddsen

Álfadansinn

Máninn hátt á himni skín
hrímfölur og grár.

Líf og tími líður
og liðið er nú ár.

Bregðum blysum á loft,
bleika lýsum grund.
Glottir tungl og hrín við hrönn
og hratt flýr stund.

Kyndla vora hefjum hátt,
horfið kveðjum ár.

Dátt við dansinn stígum,

dunar ísinn grár.

Bregðum blysum.....

Nú er veður næsta frítt,
nóttin er svo blíð.
Blaktir blys í vindi,
blaktir líf í tíð.

Bregðum blysum.....

Komi hver sem koma vill! Komdu nýja ár.
Dönsum dátt á svelli,
dunar ísinn blár.

Bregðum blysum.....
Jón Ólafsson

Söngtextar

KOMDU OG SKOÐAÐU SÖGU MANNKYNS

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Nú glitrar mold og mar

Nú glitrar mold og mar

í mánaloga.

Hægur er blærinn.

Hljótt er um voga.

Báturinn bíður þín,
brúðfarar ljóðin mín.

Heilaga Hulda,

heilaga Hulda.

Guðmundur Guðmundsson

El Condor Pasa

I'd rather be a sparrow than a snail.

Yes I would.

If I could,

I surely would.

I'd rather be a hammer than a nail.

Yes I would.

If I only could,

I surely would.

CHORUS

Away, I'd rather sail away

Like a swan that's here and gone

A man get tied up to the ground

He gives the earth

It's saddest sound,

It's saddest sound.

I'd rather be a forest than a street.

Yes I would.

If I could,

I surely would.

I'd rather feel the earth beneath my feet,
Yes I would.
If I only could,
I surely would.

Nú gaman, gaman er

Nú gaman, gaman er
í góðu veðri að leika sér,
og fönnin hvít og hrein
og hvergi sér á stein.
Ó já, húrra tra la la.
Svo bind ég skíði á fiman fót
og flýg um móa og grjót.
Húrra, húrra, húrra.

Og hér er brekkan há
nú hleypi ég fram af, lítið á
og hríðin rýkur hátt,
ég held það gangi dátt.
Ó já, húrra tra la la.
Á fluginu mitt hjarta hló
ég hentist fram á sjó.
Húrra, húrra, húrra.

Sú brekka þykir brött
og best að ganga yfir hól
en ég tel ekki neitt
þó ennið verði sveitt.
Ó nei, tra la la la.
Ég ösla skaflinn eins og reyk
og uni vel þeim leik.
Húrra, húrra, húrra.

Klementínudans

Langt fyrir utan ystu skóga,
árið sem að gullið fannst.
Einn bjó smiður út í móa
og hans dóttir sem þú manst.

Litla smáin lofi fáin,
lipurtáin gleðinnar.
Ertu dáinn út í bláinn,
eins og þráin sem ég bar.
Ertu dáinn út í bláinn
eins og þráin sem ég bar.

Halldór Laxnes

Vertu til

Vertu til er vorið kallar á þig,
vertu til að leggja hönd á plóg.
Komdu út því að sólskinið vill sjá þig
sveifla haka, rækta nýjan skóg.

Tryggvi Þorsteinsson

Söngtextar

KOMDU OG SKOÐAÐU TÆKNINA

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Ryksugan á fullu

Ryksugan á fullu étur alla drullu,
lalalala, lalalala, lalalala.

Skúra skúbb' og bóna ríf' af öllum skóna,
lalalala, lalalala, lalalala.

Ef þú getur ekki sungið reyndu þá að klappa.
Og ef þú getur ekki klappað reyndu þá að stappa.
Svo söngflokkurinn haldi sínu lagi
og syngi ekki sitt af hvoru tagi.

Ryksugan á fullu étur alla drullu,
lalalala, lalalala, lalalala.
Sópa burtu rykið með kúst og gömlu priki,
lalalala, lalalala, lalalala.

Ef þú getur ekki sungið reyndu þá að klappa.
Og ef þú getur ekki klappað reyndu þá að stappa.
Svo söngflokkurinn haldi sínu lagi
og syngi ekki sitt af hvoru tagi.

Ryksugan á fullu étur alla drullu,
lalalala, lalalala, lalalala.
Prífa allan skítinn svo einhver vilji líta inn,
lalalala, lalalala, lalalala.

Ef þú getur ekki sungið reyndu þá að klappa
og ef þú getur ekki klappað reyndu þá að stappa.
Svo söngflokkurinn haldi sínu lagi.
Og syngi ekki sitt af hvoru tagi.

Ólafur Haukur Símonarson

Járnkarlinn

Égþekkti eitt sinn drengstaula
semfölnur var og fár,
með reytt og úfið hár,
svo skyndibitablár.
Ég sá of þennan strákaula
Hann gugginn var og grár.
Hann vældi þó að aldrei kæmu tár.

Hann vildi aldrei borða neitt
sem
kraftinn gefið gat,
hann bara sat og sat og gaf í fæðu frat,
en mamma hans og pabbi
þældu allar leiðir út,
en dýrið setti' upp vandlætingar stút.
Þá vítamín amma' honum kraftinn allan gaf.
Hún dældi honum ofan í hann þegar hann svaf.
Stafrófinu af vítamínnum fékk hún í hann blekk
Með smurolúkönnu og stórri trekt.

Hann er eins og klettur það heyrir doj-joj-joj-joj-joj.
Þegar hann dettur þá heyrir doj-joj-joj-joj-joj.
Hann heitir Árni og segir doj-joj-joj-joj-joj.
Hann er úr járnri, því heyrir doj-joj-joj-joj-joj.

Og amma hans með blindu auga
bissnesljósið sá
gull á fingri og tá, súgamla fór að spá.
Að markaðssetja gemlinginn
Til gróða yrði gott
og Íslands besta landkynningarplot.

Nú æðir hann um heimsbyggðina
Í hasarfullum leik

umbinn amma hvergi smeyk, hann lemur alla í steik
Sem andlit okkar út á við
Hann talar skýrt og hátt
hann gæti leikið He-man voða grátt.
Já vítamín amma' honum hormónana gaf.
Hún
dældi þeim ofan í hann þegar hann svaf.
Stafrófinu af bætiefnum fékk hún í hann blekk
Með smurolúkönnu og stórri trekt.

Hann er eins og uxi það heyrir doj-joj-joj-joj-joj.
Þegar hann er hugsí þá heyrir doj-joj-joj-joj-joj.
Hann heitir Árni og segir doj-joj-joj-joj-joj.
Hann er úr járni, því heyrir doj-joj-joj-joj-joj.

En vítamín amma' honum bætiefnin gaf.
Hún dældi þeim ofan í hann þegar hann svaf.
Bílhlossum af próteinfæðu fékk hún í hann blekk
Með fægiskóflu og risastórri trekt.

Hann er eins og klettur það heyrir doj-joj-joj-joj-joj.
Þegar hann dettur þá heyrir doj-joj-joj-joj-joj.
Hann heitir Árni og segir doj-joj-joj-joj-joj.
Hann er úr járni, því heyrir doj-joj-joj-joj-joj.

Bella símamær

Hún Bella, Bella, Bella, Bella símamær,
er ekki alveg fædd í gær.
Hún Bella, Bella, Bella, Bella símamær,
hún kann á flestum hlutum skil,
og kallar; viðtalsbil.

Í ástarmálum gildir aðeins forgangshrað,
ég ætti best að vita það.

Í fjöri jafnt sem fegurð allar út hún slær,
hún Bella, Bella, Bella símamær.

Halló, halló, já hvað heitið þér?
Hvað viljið þér mér? Í bíó, ónei
ég þekki yður ei.
Halló, halló, nei ert þetta þú?
ég þekki þig nú,
þá semjum við frið,
þar slóstu mér við!
Og augun hennar eru bæði blá og djúp og skær,
hún brosir dátt og hlær.

Hún Bella, Bella, Bella, Bella símamær,
er ekki alveg fædd í gær.
Hún Bella, Bella, Bella, Bella símamær,
hún kann á flestum hlutum skil,
og kallar; viðtalsbil.
Í ástarmálum gildir aðeins forgangshrað,
ég ætti best að vita það.
Í fjöri jafnt sem fegurð allar út hún slær,
hún Bella, Bella, Bella Bella
Bella, Bella, Bella, Bella
Bella, Bella, Bella símamær.

Loftur Guðmundsson

Flugvélar

Þegar ég horfi á þig mér finnst ég vera til
Allt verður auðvelt, allt verður einfalt
Getur verið að samanlagðar sálir geti einhverju breytt?
Þegar ég horfi á þig lifna dauðir hlutir við
Steinarnir ilma, gráta og hlægja
Getur verið að samanlagðar sálir geti einhverju breytt
að allt verði yfirstigið, hvert náttúrunnar lögmál

Og við svífum um loftið tvær ástfangnar flugvélar
yfir úthafinu ég elska þig það sér okkur enginn þar
Og við svífum um loftið tvær ástfangnar flugvélar
í fimm þúsund fetum ég kyssi þig og býst svo til landingar

Þegar ég horfi á þig er veröldin svo smá
í faðmlagi okkar - jörðin og sólin
Getur verið að samanlagðar sálir geti einhverju breytt
að allt verði yfirstigið, hvert náttúrunnar lögmál

Og við svífum um loftið tvær ástfangnar flugvélar
yfir úthafinu ég elska þig það sér okkur enginn þar
Og við svífum um loftið tvær ástfangnar flugvélar
í fimm þúsund fetum ég kyssi þig og býst svo til landingar

Og við svífum um loftið tvær ástfangnar flugvélar
yfir úthafinu ég elska þig það sér okkur enginn þar
Og við svífum um loftið tvær ástfangnar flugvélar
í fimm þúsund fetum ég kyssi þig og býst svo til landingar
tvær ástfangnar flugvéla

Nýdönsk

Pálína og saumamaskínan

Það var einu sinni kerling
og hún hét Pálína,
Pálína-na-na, Pála, Pála, Pálína
það eina sem hún átti var saumamaskína,
maskína-na-na, sauma, saumamaskína.

Og kerlingin var lofuð
og hann hét Jósafat,
Jósa-fat-fat, Jósa, Jósa, Jósafat.
En hann var voða heimskur og hún var apparat,

apparat-rat-rat, appa, appa, apparat.

Hann átti gamlan kúttur
og hann hét Gamli Lars,
Gamli Lars, Lars, Lars. Gamli, Gamli, Gamli Lars.
Hann erfði hann frá múttur og hún var voða skass,
voða skass, skass, skass, voða, voða, voða skass.

Svo hripaði hann línu
til hennar Pálínu,
Pálínu-nu-nu, Pálu, Pálu, Pálínu.
Og bauð henni út á Lars með sína saumamaskínu,
maskínu-nu-nu, sauma-saumamaskínu.

Svo sigldu þau í blússi
út á hið bláa haf,
bláa haf, haf, haf, bláa bláa haf.
Svo rákust þau á blindsker og allt ætlaði í kaf,
allt í kaf, kaf, kaf, allt í bóla, bóla kaf.

Og Jósafat hann æpti:
Við höfum okkur fest
höfum fest, fest, fest, höfum, höfum okkur fest.
Ég held ég verði að kasta minni balla, balla lest,
ballalest-lest-lest, balla, balla, ballalest.

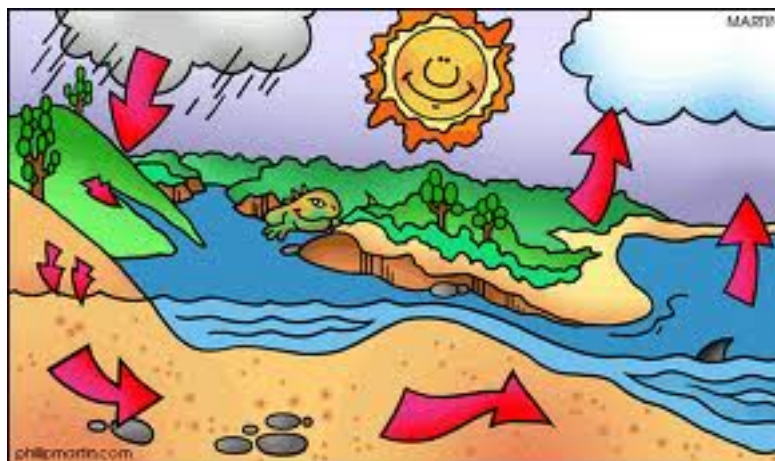
Það fyrsta sem hann kastaði
var saumamaskína,
maskína-na-na, sauma, saumamaskína.
Á eftir fór í hafið hans kæra Pálína,
Pálína-na-na, Pála, Pála, Pálína.

Nú reikar hann um og syrgir
sína góðu kærustu,
kærustu-stu-stu, sína kæru kerlingu

sem situr niðri á hafsbotni og snýr saumamaskínu
maskínu-nu-nu, sauma, saumamaskínu.

Gunnar Ásgeirsson, Sveinn Björnsson

Söngtextar

KOMDU OG SKOÐAÐU HRINGRÁSIR

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Kirkjuhvoll

Hún amma mín það sagði mér: „Um sólarlagsbil á sunnudögum gakk þú ei Kirkjuhvols til. Þú mátt ei trufla aftansöng álfanna þar, þeir eiga kirkju' í hvolnum og barn er ég var í hvolnum kvað við samhljómur klukkanna' á kvöldin.“

Hún trúði þessu' hún amma mín, ég efaði ei það að allt það væri rétt er hún sagði' um þann stað. Ég leit því jafnan hvolsins með lotningu til og lék mér ei þar nærri, um sólarlagsbil. Ég þóttist heyra samhljóminn klukkanna' á kvöldin.

Guðmundur Guðmundsson

Kall sat undir kletti

Kall sat undir kletti
og kordur sínar sló.
Hann hafði skegg svo skrýtið
og skögultönn, og hló.
Hann hafði skegg svo skrýtilegt
og skögultönn, og hló.

Huldan upp í hamri
heyrði ljúfan klið,
hún læddist út úr hamri
og lagði eyrun við.
Hún læddist út úr hamrinum
og lagði eyrun við.

Síðan hefur hvorugt
hér um slóðir sést.
Sá gamli var víst ekki
eins gamall og hann lést.

Sá gamli var víst ekki nærri því
eins gamall og hann lést.

Halldóra B. Björnsson

Ólafur Liljurós

Ólafur reið með björgum fram,
villir hann, stillir hann
hitti'ann fyrir sér álfarann,
þar rauður logi brann.
Blíðan lagði byrinn undan björgunum,
blíðan lagði byrinn undan björgunum fram.

Þar kom út ein álfamær,
sú var ekki kristni kær.

Þar kom út ein önnur,
hélt á silfurkönnu.

Þar kom út hin þriðja,
með gullband um sig miðja.

Þar kom út hin fjórða,
hún tók svo til orða:

„Velkominn Ólafur Liljurós!
Gakk í björg og bú með oss“.

„Ekki vil ég með álfum búa,
heldur vil ég á Krist minn trú.“

„Bíddu mín um eina stund,
meðan ég geng í grænan lund.“

Hún gekk sig til arkar,
tók upp saxið snarpa.

„Ekki muntu svo héðan fara,
að þú gjörir mér kossinn spara.“

Ólafur laut um söðulboga,
kyssti frú með hálfum huga.

Saxinu hún stakk í síðu,
Ólafi nokkuð sviður.

Ólafur leit sitt hjartablóð
líða niður við hestsins hóf.

Ólafur keyrir hestinn spora
heim til sinnar móðurdyra.

Klappar á dyr með lófa sín:
„Ljúktu upp, kæra móðir mín.“

„Hví ertu fölur og hví ertu fár,
eins og sá með álfum gár?“

„Móðir, ljáðu mér mjúka sæng.
Systir, bittu mér síðuband.“

Ei leið nema stundir þrjár,
Ólafur var sem bleikur nár.

Vendi ég mínu kvæði í kross
sankti María sé með oss.

Þjóðkvæði

Regnvísur

Dropar á þökunum dansa létt,
drýpur nú rigningin, jafnt og þétt,
vökvar blómin og birkitré.
Blessuð rigningin ætíð sé!

Gróðurinn angar og grær svo vel.
Glæðist nú lífið á þurrum mel.
Regnið þvær bæði lauf og lyng,
liti skírir í fjallahring.

Börnin nú una sér úti við.
Öslar í pollunum krakkalið,
siglir bátum og byggir sér
brýr og stíflur og orkuver.

Dropar á þökunum dansa létt,
drýpur nú rigningin, jafnt og þétt,
vökvar blómin og birkitré.
Blessuð rigningin ætíð sé!

Margrét Ólafsdóttir

Vatnsvísan

Dripp dropp dripp dropp dripp dropp dripp dropp.
Hvað er það sem rignir svo regnhlífarnar á?
Hvað rennur svo bólstrunum svörtu frá?
Það er vatnið, vatnið, ekkert nema vatnið.

Dripp dropp.....
Hvað er í þeim skýjum sem skreyta loftin blá
en skipin og bátarnir sigla á?
Það er vatnið, vatnið, ekkert nema vatnið.

Dripp dropp...

Hvað er það, sem alls staðar liggur kringum lönd
og leikandi gjálfrar við sjávarströnd?
Það er vatnið, vatnið, ekkert nema vatnið.

Dripp dropp...

Hvað er það, sem börnin sig baða stundum í
en breytist í ís, þegar frost nær því?
Það er vatnið, vatnið, ekkert nema vatnið.

Hunangsflugan

Til og frá flögrar kvik og smá
hunangsflugan blóm af blómi,
einlægt suðar sama rómi.
Kvik og smá flögrar til og frá.

Út um mó

Út um mó, inn í skóg,
upp í hlíð í grænni tó.
Þar sem litlu berin lyngi vaxa á,
tína, tína, tína má.

Tína þá berjablá
börn í lautu til og frá.
Þar sem litlu berin lyngi vaxa á,
tína, tína, tína má.

Vorið er komið

Vorið er komið og grundirnar gróa,
gilin og lækirnir fossa af brún.
Syngur í runni og senn kemur lóa,
svanur á tjarnir og þröstur í tún.

:/: Nú tekur hýrna um hólma og sker

hreiðrar sig blikinn og æðurinn fer:/:

Hæðirnar brosa og hlíðarnar dala,
hóar þar smalinn og rekur á ból
Lömbin sér una um blómgaða bala,
börnin sér leika að skeljum á hól.

Jón Thoroddssen

Flugdrekinn

Þegar lyftirðu dreka á loft
þú ert léttur sem dúnhnoðri oft.
Ef nú vindátt er góð berstu vítt yfir slóð,
bara snúran sé stinn,
flýgur flugdrekinn þinn.

Ah-----a-----a

Fljúga skal flugdrekinn
hátt upp í himininn.
Fljúga skal flugdrekinn í hæstu hæðir.
Langt upp í heiðið hátt,
hátt upp í loftið blátt
já, fljúgi flugdrekinn þinn.

Ruslaskrímlið

Þetta ruslaskrímli er svo óskaplega leiðinlegt
það eykur bara vandræði og basl.
Og því ættum við nú krakkar að farga því sem fyrst
og fara út á lóð að tína drasl.

:/: Já, því ruslaskrímlið, ruslaskrímlið skítugt er
og skemmir náttúruna fyrir mér :/:

Meðan enginn kunnir að búa til alla vega dót
var ekkert ruslaskrímli hérna til.
Þá var náttúran svo óspillt og hvergi sorp og sótt,
nú sóðaskapinn reka burt ég vil.

:/: Já, því ruslaskrímlið, ruslaskrímlið skítugt er
og skemmir náttúruna fyrir mér :/:

Margrét Ólafsdóttir

Endurvinnslan

Núna ættum við að leggja niður ljótan sið
því að lífríkið hættu er í.

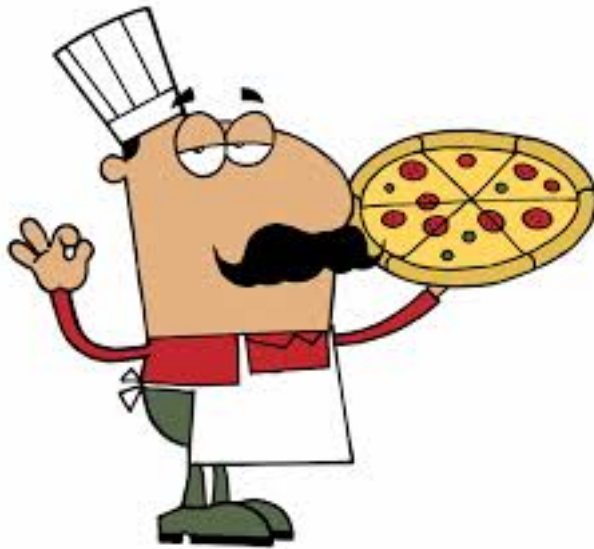
:/: Ef ruslafjallið stóra endurvinnnum við
þá verður náttúran svo fín á ný :/:

Já, nú ruslið allt í fötur margar flokkum við
bæði fernur og pappírinn – því

:/: ef ruslafjallið stóra endurvinnnum við
þá verður náttúran svo fín á ný :/:

Margrét Ólafsdóttir

Söngtextar

KOMDU OG SKOÐAÐU ELDHÚSIÐ

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Kanntu brauð að baka?

Kanntu brauð að baka?

Já, það kann ég.

Svo úr því verði kaka?

Já, það kann ég.

Ertu nú alveg viss um?

Já, það er ég.

Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Kanntu mat að sjóða?

Já, það kann ég.

Og gestum heim að bjóða?

Já, það kann ég.

Ertu nú alveg viss um?

Já, það er ég.

Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Kanntu ber að tína?

Já, það kann ég.

Stoppa í sokka mína?

Já, það kann ég.

Ertu nú alveg viss um?

Já, það er ég.

Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Kanntu að sjóða fiskinn?

Já, það kann ég.

Og færa hann upp á diskinn?

Já, það kann ég.

Ertu nú alveg viss um?

Já, það er ég.

Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Kanntu að vagga barni?

Já, það kann ég.

Prjóna sokka úr garni?
Já, það kann ég.
Ertu nú alveg viss um?
Já, það er ég.
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Sérðu hér er hringur?
Já, það sé ég.
Ég set hann á þinn fingur?
Já, það vil ég.
Ertu nú alveg viss um?
Já, það er ég.
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Prestinn mun ég panta.
Já, það vil ég.
Því hann má ekki vanta.
Nei, það skil ég.
Ertu nú alveg viss um?
Já, það er ég.
Eða ertu ef til vill að gabba mig?

Rúgbrauð með rjóma á!

Rúgbrauð með rjóma á!
Rúgbrauð með rjóma á!
Það er gott að fá!
Þetta var fyrsta vers svo kemur annað vers,
það er alveg eins, nefnilega...
Rúgbrauð með rjóma á!
Rúgbrauð með rjóma á!
Það er gott að fá þetta var annað vers svo kemur þriðja vers
það er alveg eins, nefnilega...

Berta bakaríisterta

Óli fór til Bertu bakaríistertu
og bað hana að kyssa sig.
Þá sagði Berta bakaríisterta
ekki nema - þú elskir mig.

Þá sagði Óli, sem alltaf var á hjóli
ó hvað ég elska þig.
Þá sagði Berta bakaríisterta
Þá máttu kyssa mig.

Litla kvæðið um litlu hjónin

Við lítinn vog, í litlum bæ
er :, lítið hús. :,
Í leyni inni lágum vegg
er :, lítil mús. :,
Um litlar stofur læðast hægt
og lítil hjón,
því lágvaxin er litla Gunna
og litli Jón.

Þau eiga lágt og lítið borð
og :, lítinn disk :,
og litla skeið og lítinn hníf
og :, lítinn fisk :,
og lítið kaffi, lítið brauð
og lítil grjón. -
því lítið borða litla Gunna
og litli Jón.

Þau eiga bæði létt og lítil
:, leyndarmál :,
og lífið gaf þeim lítinn heila

og :, litla sál. :,
þau miða allt sitt litla líf
við lítinn bæ
og lágan himin, litla jörð
og lygnan sæ.

þau höfðu lengi litla von
um :,lítill börn :,
sem léku sér með lítill skip
við :,litla tjörn, :,
en loksins sveik sú litla von
þau litlu flón,
og lítið elskar litla Gunna
hann litla Jón.

Davíð Stefánsson

Piparkökusöngur

Þegar piparkökur bakast
kökugerðarmaður tekur
fyrst af öllu steikarpottinn
og eitt kíló margarín.
Bræðið yfir eldi smjórið
er það næsta sem hann gjörir
er að hræra kóló sykurs
saman við það, heillin mín.

Þegar öllu þessu er lokið
takast átta eggjarauður
maður þær og kíló hveitis
hrærir og í potti vel.
Síðan á að setja í þetta
eina litla teskeið pipar
svo er þá að hnoða deigið

og breiða það svo út á fjöl.

Thorbjörn Egner – Kristján frá Djúpalæk

Þykkvabæjarrokk

Þegar ég var pínulítill patti
var mamma vön að vagga mér í vöggju
í þeim gömlu, kartöflugörðunum heima.

Það var í miðjum Þykkvabænum
svona einn komma sex kílómetra frá sænum,
í þeim gömlu kartöflugörðunum heima.

Og þegar kartöflurnar fara að mygla
hætta þær að fara í fyrsta flokk
úr þeim gömlu, kartöflugörðunum heima

Það var í miðjum Þykkvabænum
Svona einn komma sex kílómetra frá sænum,
í þeim gömlu kartöflugörðunum heima

Grænmetisvísur

Þeir sem bara borða kjöt
og bjúgu alla daga
þeir feitir verða' og flón af því
og fá svo illt í maga.
En gott er að borða gulrótina,
grófa brauðið, steinseljuna,
krækiber og kartöflur
og kálblöð og hrámeti.
Þá fá allir nettan maga,
menn þá verða alla daga
eins og lömbin ung í haga
laus við slen og leti.

Sá er fá vill fisk og kjöt
hann frændur sína étur
og maginn sýkist molnar tönn
og melt hann ekki getur.
En gott er að borða gulrótina,
grófa brauðið, steinseljuna,
krækiber og kartöflur
og kálblöð og tómata.
Hann verður sæll og viðmótsljúfur,
vinamargur, heilladrjúgur
og fær heilar, hvítar tennur.
Heilsu má ei glata.

Kristján frá Djúpalæk þýddi

Súrmjólk í hádeginu

Ég er bara 5 ára og kenna á því fæ
klukkan 7 á morgnana er mér dröslað niðr'í bæ
enginn tekur eftir því þó heyrir lítil kvein
því mamma er að vinna en er orðin allt of sein.

Súrmjólk í hádeginu, Cheerios á kvöldin
mér er sagt að þegja meðan fréttatíminn er.
Súrmjólk í hádeginu, Cheerios á kvöldin
og mamma er svo stressuð
en þó mest á sjálfri sér.

Svo inn á dagskólann mér dröslað er í flýti
mig sárverkjar í handleggina eftir mömmu tog.
Enn þá drottnar dagmamman með ótal andlitslýti
það er eins og hún hafi fengið
hátt í hundrað þúsund flog.

Súrmjólk í hádeginu, Cheerios á kvöldin
mér er sagt að þegja meðan fréttatíminn er.
Súrmjólk í hádeginu, Cheerios á kvöldin
eitt er víst að pabbi minn hann ræður öllu hér.

Bráðum verð ég 6 ára en það er 1. maí
daginn þann ég dröslast aleinn niðr'í bæ
enginn tekur eftir því þó ég hangi þarna einn
gamli er með launakröfu en er orðinn alltof seinn.

Súrmjólk í hádeginu, Cheerios á kvöldin
mér er sagt að þegja meðan fréttatíminn er.
Súrmjólk í hádeginu, Cheerios á kvöldin
eitt er víst að pabbi minn hann ræður öllu hér.

Söngur Soffíu

Ja fussum svei, ja fussum svei,
mig furðar þetta rót.
Í hverju skoti skúm og ryk
og skran og rusl og dót,
en Jesper skal nú skítinn þvo
og skrapa óhroðan
og hann má því næst hlaupa út
að hjálpa Jónatan.

En Kasper brenni kurla skal
og kynda eldinn vel,
af heitu vatni hafa nóg
ég heldur betra tel.
Því Jesper bæði' og Jónatan
ég senn í baðið rek,
og vilji þeir ei vatnið í
með valdi þá ég tek.

Því andlit þeirra eru svört,
já eins og moldarflag,
og kraftaverk það kalla má
að koma þeim í lag.
Ef sápa ekki segir neitt
ég sandpappír mér fæ
og skrapa þá og skúra fast
uns skítnum burt ég næ.

Söngtextar

KOMDU OG SKOÐAÐU LANDAKORT

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Draumalandið

Ó, leyf mér þig að leiða
til landsins fjalla heiða
með sælu sumrin löng.
Þar angar blómabreiða
við blíðan fuglasöng.

Þar aðeins yndi fann ég,
þar aðeins við mig kann ég,
þar batt mig tryggðarband,
því þar er allt sem ann ég.
Það er mitt draumaland.

Jón Trausti

Strætó

Hjólin á strætó snúast hring, hring, hring
hring, hring, hring, hring, hring, hring
Hjólin á strætó snúast hring, hring, hring
út um allan bæinn.

Hurðin á strætó opnast út og inn
út og inn, út og inn
Hurðin á strætó opnast út og inn
út um allan bæinn.

Peningarnir í strætó segja kling, kling, kling
kling, kling, kling, kling, kling, kling
Peningarnir í strætó segja kling, kling, kling
út um allan bæinn.

Fólkið í strætó segir bla, bla, bla
bla, bla, bla, bla, bla, bla

Fólkið í strætó segir bla, bla, bla
út um allan bæinn.

Börnin í strætó segja hí, hí, hí
hí, hí, hí, hí, hí, hí
Börnin í strætó segja hí, hí, hí
út um allan bæinn.

Bílstjórinn í strætó segir uss, uss, uss
uss, uss, uss, uss, uss, uss
Bílstjórinn í strætó segir uss, uss, uss
út um allan bæinn.

Flautan á strætó segir bíbb, bíbb, bíbb
bíbb, bíbb, bíbb, bíbb, bíbb, bíbb
Flautan á strætó segir bíbb, bíbb, bíbb
út um allan bæinn.

Söngur förusveinsins

Ég er hinn frjálsi förusveinn,
á ferð með staf og mal,
minn boðskap fjallablærinn hreinn
skal bera nið' r í dal.

Fallerí, fallera, fallerí,
fallera-ha-ha-ha-ha-ha
fallerí, fallera,
skal bera nið' r í dal.

Hér anga blóm, hér glóir grund,
hér gleðst ég dægri löng.
Hér vil ég una alla stund
við ilm og glaðan söng

Fallerí

við ilm og glaðan söng.

Um förumannsins frjálsa veg
og fjöllin mín ég syng,
að kvöldi glaður gisti ég
á grænum mosabing.

Fallerí.....
á grænum mosabing.

Nú held ég fram til heiða einn
og hraða minni för
Ég er hinn frjálsi förusveinn
á ferð með söng á vör.

Fallerí...
á ferð með söng á vör.

Ólafur Björn Guðmundsson

Söngtextar

KOMDU OG SKOÐAÐU ÍSLENSKA ÞJÓÐHÆTTI

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Nú er vetur úr bæ

Nú er vetur úr bæ, rann í sefgrænan sæ
og þar sefur í djúpinu væra, en sumarið blítt
kemur fagurt og frítt
meður fjörgjafar
ljósinu skæra.

Brunar kjöll yfir sund, flýgur fákur um grund,
kemur fugl heim úr suðrinu heita.

Nú er vetur úr bæ, rann í sefgrænan sæ,
nú er sumrinu fögnuð að veita.

Jónas Hallgrímsson

Sá ég spóa

Sá ég spóa
suðu'r í flóa,
syngur lóa
út í móa.
Bí, bí, bí, bí.
Vorið er komið
víst á ný.

Lóan er komin

Lóan er komin að kveða burt snjóinn,
að kveða burt leiðindi, það getur hún.
Hún hefur sagt mér að senn komi spóinn,
sólskin í dali og blómstur í tún.
Hún hefur sagt mér til syndanna minna,
ég sofi of mikið og vinni ekki hót.
Hún hefur sagt mér að vaka og vinna,
vonglaður taka nú sumrinu mót.

Páll Ólafsson

Úti um mela og móa

Úti' um mela og móa
syngur mjúkrödduð lóa
og frá sporléttum spóa
heyrist sprellfjörugt lag.

A-a-a-holdrío-holdría-holdrío-gú-gú
holdrío-holdría-holdrío-gú-gú
holdrío-holdría-holdrío-gú-gú
holdrío-holdría-hó.

Úti' um stendur og stalla
hlakkar stór veiðibjalla.
Heyrið ómana alla
yfir flóa og fjörð.

Holdría.....gú-gú,gú-gú

Hérna' er krían á kreiki,
þarna' er krumminn á reiki.
Börnin léttstíg í leiki
fara líka í dag.

Holdría.....gú-gú, gú-gú, gú-gú

Hljóma lögin við látum;
hæfir lífsglöðum skátum
rómi kveða með kátum
hérna kringum vorn eld

Holdría.....gú-gú, gú-gú, gú-gú, gú-gú.

Ragnar Jóhannesson

Vorvindar glaðir

Vorvindar glaðir
glettnir og hraðir
geysast um löndin,
rétt eins og börn.
Lækirnir skoppa,
hjala og hoppa,
hvíld er þeim nóg
í sæ eða tjörn.
Hjartað mitt litla
hlustaðu á
hóar nú smalinn
brúninni frá.
Fossbúinn kveður,
kætir og gleður.
Frjálst er í fjalladal.

Þýð: Helgi Valtýsson

Bráðum fæðast lítil lömb Lag: Fyrr var oft í koti kátt

Bráðum fæðast lítil lömb
leika sér og hoppa.
Með lítinn munn og litla vömb
lambagrasið kroppa.
Við skulum koma og klappa þeim
kvölds og bjartar nætur,
reka þau í húsin heim,
hvít með gula fætur.

Fuglarnir sem flýðu í haust,
fara að koma bráðum.
Syngja þeir með sætri raust,
sveifla vængjum báðum.
Við skulum hlæja og heilsa þeim,
hjartansglöð og fegin,

þegar þeir koma þreyttir heim
þúsund mílna veginn.

Jóhannes úr Kötlum.

Vorið góða

Vorið góða, grænt og hlýtt,
græðir fjör um dalinn.
Allt er nú sem orðið nýtt
ærnar, kýr og smalinn.

Kveður í runni, kvakar í mó
kvikur þrastasöngur.
Eins mig fýsir alltaf þó
aftur að fara' í göngur.

Jónas Hallgrímsson

Fyrstu vordægur (Ljósið loftin fyllir)

Ljósið loftin fyllir
og loftin verða blá.
Vorið tánnum tyllir
tindana á.

Dagarnir lengjast
og dimman flýr í sjó.
Bráðum syngur lóa
í brekku og mó.

Og lambagrasíð ljósa
litkar mel og barð
og sóleyjar spretta
sunnan við garð.

Þá flettir sól af fjöllum
fannanna strút.
Í kaupstað verður farið
og kýrnar leystar út.

Bráðum glóey gyllir
geimana blá.
Vorið tánnum tyllir
tindana á.

Þorsteinn Gíslason

Kvæðið um fuglana

Snert hörpu mína, himinborna dís,
svo hlusti englar guðs í Paradís.
Við götu mína fann ég fjalarstúf
og festi á hann streng og rauðan skúf.

Úr furutré, sem fann ég út við sjó
ég fugla skar og líka' úr smiðjumó.
Í huganum til himins oft ég svíf
og hlýt að geta sungið í þá líf.

Þeir geta sumir synt á læk og tjörn,
og sumir verða alltaf lítil börn.
En sólin gyllir sund og bláan fjörð
og sameinar með töfrum loft og jörð.

Ég heyri' í fjarska villtan vængjaþyt.
Um varpann leikur draumsins perluglit.
Snert hörpu mína himinborna dís,
og hlustið, englar guðs í Paradís.

Davíð Stefánsson

Krakkar út kátir hoppa

Krakkar út kátir hoppa
úr koti' og höll.
Léttfættu lömbin skoppa
um laut og völl.
Smalar í hlíðum húa
sitt hvella lag.
Kveður í lofti lóa
svo léttan brag.

Vetrarins fjötur fellur
þá fagnar geð.
Skólahurð aftur skellur
og skruddan með.
Sóleyjar vaxa' í varpa
og vorsól skín.
Velkomin vertu Harpa
með vorblóm þín.

Margrét Jónsdóttir.

Sáuð þið hana systur mína

Sáuð þið hana systur mína
sitja lömb og spinna ull?
Fyrrum átti ég falleg gull;
nú er ég búinn að brjóta og týna.
Einatt hefur hún sagt mér sögu;
svo er hún ekki heldur nísk;
hún hefur gefið mér hörpudisk
fyrir að yrkja um sig bögu.
Hún er glöð á góðum degi
- glóbjart liðast hár um kinn

- og hleypur þegar hreppstjórinn
finnur hana á förnum vegi.

Jónas Hallgrímsson

Smaladrengurinn

Út um græna grundu
gakktu hjörðin mín.
Yndi vorsins undu,
eg skal gæta þín.

Sól og vor ég syng um,
snerti gleðistreng.
Leikið lömb í kring um
lítinn smaladreng.

Steingrímur Thorsteinsson

Nú skal syngja um kýrnar

Nú skal syngja' um kýrnar,
sem baula hátt í kór,
þær gefa okkur mjólkina
svo öll við verðum stór.
Mjólk, mjólk, mjólk, mjólk, mjólk.
Mö mö mö.....

Nú skal syngja' um hænsnin,
sem gagga endalaust,
þau gefa okkur eggin
svo öll við verðum hraust.
Egg, egg, egg, egg, egg,
Ga ga gó.....

Nú skal syngja' um lömbin,
sem jarma sætt og blítt,
þau gefa okkur ullina
svo okkur verði hlýtt.
Hlýtt, hlýtt, hlýtt, hlýtt, hlýtt.
Me me me.....

Afi minn fór á honum Rauð

eitthvað suður' á bæi,
sækja bæði sykur og brauð,
sitt af hvoru tagi.

Sigga litla systir mín
situr úti' í götu,
er að mjólka ána sín
í ofurlitla fötu.

Eitthvað tvennt á hné ég hef,
heitir annað Stína,
hún er að láta lítið bréf
í litlu nösina sína.

Gamlar vísur

Krummi situr á kvíavegg

Krummi situr á kvíavegg,
kroppar hann á sér tærnar.
Engan skal hann matinn fá,
fyrir en hann finnur ærnar.
Og tólf vantar ærnar
og tólf vantar ærnar.
Engan skal hann matinn fá
fyrir en hann finnur ærnar.
Krummi situr á kvíavegg,

kroppar hann á sér brýnnar.
Engan skal hann matinn fá
fyr en hann finnur kýrnar.
Og tólf vantar kýrnar
og tólf vantar kýrnar.
Engan skal hann matinn fá
fyr en hann finnur kýrnar.

Krummi situr á kvíavegg,
kroppar hann á sér kviðinn.
Engan skal hann matinn fá
fyr en hann finnur kiðin.
Og tólf vantar kiðin
og tólf vantar kiðin.
Engan skal hann matinn fá
fyr en hann finnur kiðin.

Ríðum heim til Hóla

Ríðum heim til Hóla.
Pabba kné er klárinn minn,
kistill mömmu fákur þinn.
Ríðum heim til Hóla.

Ríðum út að Ási.
Ef við höfum hraðan á
háttum þar við skulum ná.
Ríðum út að Ási.

Ríðum heim að Hofi.
Senn er himni sólin af,
sigin ljós í vesturhaf.
Ríðum heim að Hofi.

Guðmundur Guðmundsson

Gekk ég upp á hólinn

Gekk ég upp á hólinn,
horfði ég á dalinn.
Sá ég, hvar hún langhala
lék sér við sauðinn.
Kýr keifaði,
kálfur baulaði,
hestur hneggjaði,
hundur greyjaði,
haninn gól
fyrir miðja morgunsól.

Kindur jarma í kofunum

Kindur jarma í kofunum.
Kýrnar gaula á básunum.
Hestar hneggja í högunum.
Hundar gelta á bæjunum.

Magnús raular

Magnús raular, músin tístir,
malar kötturinn,
kýrin baular, kuldinn nístir,
kumrar hrúturinn.

Gneggjar hestur, gaggar tófa,
geltir hundurinn,
sönglar prestur, syngur lóa,
sífrar skúmurinn.

Gamall húsgangur

Runki fór í réttirnar

Runki fór í réttirnar
ríðandi á honum Sokka.
Yfir holt og hæðirnar
hann lét klárinn brokka.

Ljósið kemur langt og mjótt

Ljósið kemur langt og mjótt,
langt og mjótt, langt og mjótt,
ljósið kemur langt og mjótt,
logar á fífustöngum.
Halla kerling fetar fljótt,
fetar fljótt, fetar fljótt,
Halla kerling fetar fljótt
framan eftir göngum.

Þjóðvísur

Krummi svaf í klettagjá

Krummi svaf í klettagjá
kaldri vetrarnóttu á,
verður margt að meini.
Fyrir en dagur fagur rann
freðið nefið dregur hann
undan stórum steini.

Allt er frosið úti gor,
ekkert fæst við ströndu mor,
svengd er metti mína.
Ef að húsum heim ég fer
heimafrakkur bannar mér
seppi úr sorpi' að tína.

Öll er þakin ísi jörð
ekki séð á holta börð
fleygir fuglar geta.
En þó leiti út um mó
auða hvergi lítur tó.
Hvað á hrafn að éta?

Á sér krummi ýfði stél
einnig brýndi gogginn vel,
flaug úr fjallagjótum,
Lítur yfir byggð og bú
á bæjum fyrr en vakna hjú
veifar vængjum skjótum.

Sálaður á síðu lá
sauður, feitur, garði hjá,
fyrrum frá á velli.
„Krúnk, krúnk! nafnar komið hér,
krúnk, krúnk! því oss búin er
krás á köldu svelli“.

Jón Thoroddssen

Faðir þinn er róinn

„Faðir þinn er róinn
langt út á sjóinn
að sækja okkur fiskinn
sjóða hann upp á diskinn.
Rafabelti og höfuðkinn
þetta fær hann faðir þinn
í hlutinn sinn.
Það gefur Guð minn.“

Þorrapræll

Nú er frost á Fróni,
frýs í æðum blóð,
kveður kuldaljóð
Kári í jötunmóð.
Yfir laxalóni
liggur klakapil,
hlær við hríðarbyl
hamragil.

Mararbára blá
brotnar þung og há
unnarsteinum á,
yggld og grett á brá.
Yfir aflatjóni
æðrast skipstjórinn,
harmar hlutinn sinn
hásetinn.

Horfir á heyjaforðann
hryggur búandinn:
„Minnkar stabbinn minn,
magnast harðindin.
Nú er hann enn á norðan,
næðir kuldaél,
yfir móa og mel
myrkt sem hel.“

Bóndans býli á
björtum þeytir snjá,
hjúin döpur hjá
honum sitja þá.
Hvítleit hringaskorðan
huggar manninn trautt;
Brátt er búrið autt,

búið snautt.

Þögull Þorri heyrir
þetta harmakvein
gefur grið ei nein,
glíkur hörðum stein,
engri skepnu eirir,
alla fjær og nær
kuldaklónum slær
og kalt við hlær:

„Bóndi minn,
þitt bú betur stunda þú.
Hugarhrelling sú,
er hart þér þjakar nú,
þá mun hverfa,
en fleiri höpp
þér falla í skaut.
Senn er sigruð þraut,
ég svíf á braut.“

Kristján Jónsson

Ég þekki Grýlu (Úr Grýlukvæði Stefáns í Vallanesi)

Ég þekki Grýlu og ég hef hana séð,
:;hún er sig svo ófríð og illileg:;:með.
Hún er sig svo ófríð að höfuðin ber hún þrjú,
:;þó er ekkert minna en á miðaldra: kú.
Þó er ekkert minna, og það segja menn,
:að hún hafi augnaráðin í hverju:;þrenn.
Að hún hafi augnaráðin eldsglóðum lík,
:;kinnabeinin kolgrá og kjaptinn eins og:;:tík.

Álfareiðin

Stóð ég úti í tungsljósi, stóð ég út við skóg,
stórir komu skarar, af álfum var þar nóg.
Blésu þeir á sönglúðra, og bar þá að mér fljótt,
bjöllurnar gullu á heiðskírri nótt.

Hleyptu þeir á fannhvítum hestum yfir grund,
hornin jóa gullroðnu blika við lund,
eins og þegar álfir af ísa grárri spöng
fljúga suður heiði með fjaðrapyt og söng.

Heilsaði hún mér drottningin og hló að mér um leið,
hló að mér og hleypti hestinum á skeið.
Var það út af ástinni ungu, sem ég ber?
Eða var það feigðin, sem kallaði að mér?

Jónas Hallgrímsson

Það á að gefa börnum brauð

Það á að gefa börnum brauð
að bíta í á jólunum.
Kertaljós og klæðin rauð
svo komist þau úr bólunum.
Væna flís af feitum sauð
sem fjalla gekk á hólunum.
Nú er hún gamla Grýla dauð
gafst hún upp á rólunum.

Nú er glatt í hverjum hól

Nú er glatt í hverjum hól,
hátt nú allir kveði.
Hinstu nótt um heilög jól

höldum álfagleði.

Viðlag:

Fagurt er rökkrið
við ramman vætta söng.
:/: Syngjum dátt og dönsum
því nóttin er svo löng. :/:

Kátir ljúflings kveðum lag,
kveðum Draumbót snjalla,
kveðum glaðir Gýgjarslag,
glatt er nú á hjalla.

Fagurt er rökkrið.....

Veit ég Faldafeykir er
fáránlegur slagur
og hann þreyta ætlum vér
áður en rennur dagur.

Fagurt er rökkrið.....

Síðast reynum Rammaslag.
Rökkva látum betur.
Það hið feiknum fyllta lag
fjörgað dansinn getur.

Fagurt er rökkrið.....

Sæmundur Eyjólfsson

Nú er glatt hjá álfum öllum

Nú er glatt hjá álfum öllum,
hæ, faddi-rí, faddi rallala.

Út úr göngum, gljúfrahöllum
hæ, faddi-rí, faddi rallala.

Fyrir löngu sest er sól,
sjaldan eru brandajól.

Hæ, faddi-rí, hæ, faddi-ra,
hæ, faddi-rí, faddi rallala.

Dönsum dátt á víðum velli.

Dunar hátt í hól og felli.

Álfasveinninn álfasnót
einni sýnir blíðuhót.

Dönsum létt með lipra fætur.

Stígum nett um stirndar nætur.

Dönsum blessuð brandajól
björt uns rennur morgunsól.

Höf.ókunnur

Ólafur liljurós

Ólafur reið með björgum fram,

villir hann, stillir hann

hitti'ann fyrir sér álfarann,

þar rauður logi brann.

Blíðan lagði byrinn undan björgunum,

blíðan lagði byrinn undan björgunum fram.

Þar kom út ein álfamær,

sú var ekki kristni kær.

Þar kom út ein önnur,

hélt á silfurkönnu.

Þar kom út hin þriðja,
með gullband um sig miðja.

Þar kom út hin fjórða,
hún tók svo til orða:

„Velkominn Ólafur Liljurós!
Gakk í björg og bú með oss“.

„Ekki vil ég með álfum búa,
heldur vil ég á Krist minn trúa.“

„Bíddu mín um eina stund,
meðan ég geng í grænan lund.“

Hún gekk sig til arkar,
tók upp saxið snarpa.

„Ekki muntu svo héðan fara,
að þú gjörir mér kossinn spara.

“ Ólafur laut um söðulboga,
kyssti frú með hálfum huga.

Saxinu hún stakk í síðu,
Ólafi nokkuð sviður.

Ólafur leit sitt hjartablóð
líða niður við hestsins hóf.

Ólafur keyrir hestinn spora
heim til sinnar móðurdyra.

Klappar á dyr með lófa sín:
„Ljúktu upp, kæra móðir mín.“

„Hví ertu föstur og hví ertu fát,
eins og sá með álfum gár?“

„Móðir, ljáðu mér mjúka sæng.
Systir, bittu mér síðuband.“

Ei leið nema stundir þrjár,
Ólafur var sem bleikur nár.

Vendi ég mínu kvæði í kross
sankti María sé með oss.

Þjóðkvæði

Kirkjuhvoll

Hún amma mín það sagði mér: „Um sólarlagsbil
á sunnudögum gakk þú ei Kirkjuhvols til.
Þú mátt ei trufla aftansöng álfanna þar,
þeir eiga kirkju' í hvolnum og barn er ég var
í hvolnum kvað við samhljómur klukkanna' á kvöldin.“

Hún trúði þessu' hún amma mín, ég efaði ei það
að allt það væri rétt er hún sagði' um þann stað.
Ég leit því jafnan hvolsins með lotningu til
og lék mér ei þar nærri, um sólarlagsbil.
Ég þóttist heyra samhljóminn klukkanna' á kvöldin.

Guðmundur Guðmundsson

Í Hlíðarendakoti

Fyrr var oft í koti kátt,
krakkar léku saman,
þar var löngum hlegið hátt,
hent að mörgu gaman.
Úti' um stéttar urðu þar
einatt skrítnar sögur,
þegar saman safnast var
sumarkvöldin fögur.

Eins við brugðum okkur þá
oft á milli bæja
til að kankast eitthvað á
eða til að hlæja.
Margt eitt kvöld og margan dag
máttum við í næði
æfa saman eitthvert lag
eða syngja kvæði.

Bænum mínum heima hjá
Hlíðar brekkum undir
er svo margt að minnast á,
margar glaðar stundir.
Því vill hvarfla hugurinn,
heillavinir góðir,
heim í gamla hópinn minn,
heim á fornar slóðir.

Þorsteinn Erlingsson

Söngtextar

KOMDU OG SKOÐAÐU LANDNÁMIÐ

Tónlist rauði þráðurinn í öllu námi grunnskólans

Ár var ald

Ár var alda,
þar er ekki var,
var-a sandr né sær
né svalar unnir;
jörð fannsk æva
né upphiminn,
gap var ginnunga
en gras hvergi.

Landsýn

Er sigli ég í höfn af hafi
heim að landsins fögru strönd,
í bláma norðurs, bylgjum hafsins vafið,
birtist land við ystu sjónarrönd.

En hvergi rís úr heimsins höfum
hreinni landsýn; Íslandsfjöll.
Sveipuð gullnum sólargeisla tröfum,
sést á tindi hin hvíta mjöll

Loftur Jónsson

Það mælti mín móðir

Það mælti mín móðir
að mér skyldi kaupa
fley og fagar arar,
fara á brott með víkingum,
standa uppi í stafni,
stýra dýrum knerri,
halda svo til hafnar,
höggva mann og annan.

Egill Skallagrímsson

Að lesa og skrifa list er góð

Að lesa og skrifa list er góð,

læri það sem flestir.

Þeir eru haldnir heims hjá þjóð

höfðingjarnir mestir.

Skriftin mín er stafastór,

stílað illa letur;

hún er eins og krakkaklór,

ég kann það ekki betur.

Stafrófið

A – Á – B – D – Ð – E – É,

F – G – H – I – Í – J – K.

L – M – N – O – Ó og P

eiga þar að standa hjá.

R – S – T – U – Ú – V – næst

X – Y – Ý svo Þ – Æ – Ö.

Íslenskt stafróf er svo læst

í erindi þessi skrýtin tvö.

Þórarinn Eldjárn

Íslenska er okkar mál (Á íslensku má alltaf finna svar)

Á íslensku má alltaf finna svar

og orða stórt og smátt sem er og var,

og hún á orð sem geyma gleði og sorg,

um gamalt líf og nýtt í sveit og borg.

Á vörum okkar verður tungan þjál,
þar vex og grær og dafnar okkar mál.
Að gæta hennar gildir hér og nú,
það gerir enginn – nema ég og þú.

Heilræðavísur (Góð börn og vond)

Góðu börnin gera það:
Guð sinn lofa' og biðja,
læra' að skrifa' og lesa á blað,
líka margt gott iðja.

Illu börnin iðka það;
æpa, skæla' og hrína,
hitt og þetta hafast að,
henda, brjóta' og týna.